

La carta apostòlica «Ad tuendam fidem» concreta jurídicament temes magisterials sobre fe i moral

Tutelar la fe

La publicació de la recent carta apostòlica de Joan Pau II, *Ad tuendam fidem*, ha aixecat polèmica, la més clara derivada de la distorsió dels seus continguts.

Aquesta carta es refereix a les veritats de segona categoria proposades de manera definitiva pel Magisteri de l'Església en referència a la fe i a la moral. La primera categoria de veritats de l'Església són les conegudes com divinement revelades, mentre que la tercera categoria es refereix a la doctrina que el Papa i el Col·legi de Bisbes ensenyen sobre la fe i els costums, sense proclamar-la com un acte decisiu.

En aquest terreny de veritats de segona categoria es pretén evitar la confusió. Es guanya en concreció i també es corren alguns riscos. En definitiva, *Ad tuendam fidem* és un text jurídic d'importants ressonàncies teològiques.

Pàgina 15

L'Ulster, una pau difícil

Pàgina 3

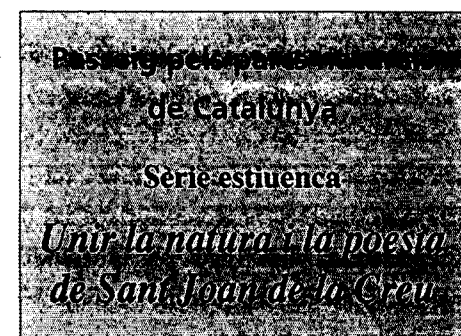

Multifestival David: tretze anys unint fe i art

Pàgina 7

Les finances del Vaticà, sanejades

Pàgina 14

Sor Genoveva apadrina els educadors socials de la URL

Pàgina 22

XXIXè Congrés Internacional de Pueri Cantores

Pàgina 25

Entrevista al pare Evangelista Vilanova

Un teòleg a l'avantguarda

«La religió—explica el P. Evangelista Vilanova—tota religió, ha estat sempre un intent, més o menys reeixit, de donar coherència a la recerca espiritual, en tot moment canviant a causa de la dinàmica històrica de l'ésser humà.» Aquest eximi teòleg i monjo benedictí pren el pols de la societat actual, de l'Església i de la fe des d'una mirada amorosa, intel·ligent i, per què no?, d'avantguarda. En diàleg permanent amb altres religions, amb les religions cristianes i amb teòlegs de

línies diferents a la seguida i «creada» per ell mateix, el P. Vilanova s'atreveix a arribar fins al límit que permet el pensament. Un pensament que vol estimar Déu sense mai abastar-lo.

Amb ell parlem, doncs, de la nostra Església, del misteri de Déu, de la cultura mosaic que ens envolta i del futur del papat després de Joan Pau II.

Pàgines 5 i 6

Editorial

Homenatge a la justícia

En el nostre món, avui seguim constatant que augmenta la diferència entre els rics i els pobres. No tan sols no es redueix l'abisme, sinó que, com més es multipliquen les boniques declaracions de bones intencions, més s'eixampla. Per exemple, si agafem els treballs de la recent conferència sobre la sida, que ha tingut lloc a Ginebra, les xifres parlen per elles soles: sobre trenta milions de seropositius, vint milions viuen a l'Àfrica, al sud del Sàhara. O bé, aquesta altra: el 90% de les persones infectades no es beneficia de cap tractament adaptat. En contraposició, a Occident la medicina va contenint cada vegada més la malaltia (dada molt positiva) i gràcies a les teràpies, pot donar esperança als malalts. Però, per què només a Occident? I a més a més, podem afegir que el tractament terapèutic continua sent molt car.

Davant d'aquestes realitats és fàcil preguntar-nos: per què la injustícia triga tant a retrocedir? És que no es veu que tan sols una societat solidària pot viure en pau?

Sí que es veu. Però en l'àmbit d'Estats encara som en una fase on primen els interessos propis per damunt dels interessos col·lectius. Altra ment, com pot dir Clinton a la Xina que la matança de Tiananmen va ser «un error»?

També es pot constatar que moltes persones responen a l'emoció de les imatges televisades, seguint un gest del seu cor. Amb tot, es pot objectar que aquesta és una manera de perpetuar els problemes estructurals del nostre món. És com si els mitjans de comunicació es dediquessin a mostrar-nos el creixement de la injustícia, transformada en «una empresa de caritat de primera línia», i optessin per no dir res sobre la justícia...

L'articulació d'aquestes dues importants actituds humanes, engrandir la injustícia i ser moguts per una caritat no reflexionada, sempre ens col·loca en un dilema. Treballar per als pobres, treballar amb els pobres. El matís és important. I a més, no es poden oblidar els debats i les controvèrsies que aixeca prendre postures concretes davant la injustícia. Amb tot, de quina manera podem conjugar la fe i la justícia? Fins on és lícit arribar? Tanmateix, no és la Bona Nova el camí de la justícia encara que vagi molt més enllà? Jesús no callava davant la injustícia. I la seva trajectòria —la seva passió i la seva resurrecció— ens són camí, veritat i vida.

Justícia, justos. Aquest editorial vol ser un homenatge a aquests homes i a aquestes dones que treballen en favor dels drets humans i, més que treballar-hi, s'hi entreguen moguts per la passió del Crist. Ells saben que la dignitat humana demana el respecte de la justícia.

Pensem en el cardenal Etchegaray, advocat infatigable de totes les desesperances del nostre planeta i que acaba d'acomplir la seva missió a Justícia i Pau. O en Mons. Desmond Tutu, home de veritat i de reconciliació a l'Àfrica del Sud. O en sor Genoveva, moguda per la caritat i la tendresa vers els exclosos, malalts de sida i persones que surten de la presó. O en Rigoberta Menchú, veu de la terra en favor dels indígenes. O pensem en una institució, Càritas, que aquesta setmana ha rebut la Medalla d'Or de la ciutat de Barcelona. O en cada home i dona anònim que aporta el seu gra de sorra per construir una societat fraterna amb justícia i des de la justícia. Potser tu ets un d'ells, benvolgut lector, benvolguda lectora!

Sumari

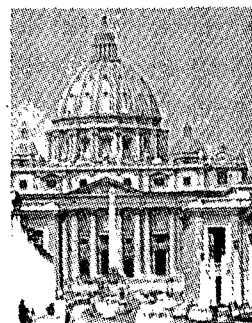
3

L'Ulster, una pau difícil

7

Multifestival David: tretze anys unint fe i art

14

Les finances del Vaticà, sanejades

22

Sor Genoveva apadrina els educadors socials de la URL

26

Girona: un museu lluny de Hollywood

CATALUNYA + CRISTIANA

Directora: Núria Oriol

Redactora en cap: Glòria Carrizosa

Redactors: Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Meritxell Cucurella

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña i Jordi Curcó, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Xavier Bardolet, VIC

Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Carme Rullo, Albert Sáez, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja

Assessor religiós: Cristóbal Sàrrias

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggari, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88,

Fax 490 20 35 - E-mail: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Magda Revetllat

Promoció: Jordi Baig

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. (93) 878 84 03. Fax. (93) 878 82 12 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UGIP

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.

Resta d'Europa: 21.684 ptes.

Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.

Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

Pau difícil a l'Ulster

La pau s'ha de conquerir cada dia en una lluita constant contra l'odi, la intolerància i el fanatisme. En el cas de l'Ulster s'han fet passos de gegant cap a la pau, però aquesta encara és fràgil. Són molts anys de conflicte violent, hi ha molta sang vessada, molts odis acumulats. A la decidida voluntat política d'un seguit de dirigents i de sectors socials de girar full s'hi oposen uns dirigents i sectors socials que no volen perdonar, ni oblidar, ni deixar de combatre l'enemic ancestral.

El conflicte de l'Ulster apareix habitualment en els mitjans de comunicació com un enfrontament entre catòlics i protestants, és a dir, com un problema religiós. Aquesta és una visió reduccionista i, per tant, falsa. Simplificar és trair. La lluita que ha enfrontat dues comunitats que viuen en un mateix territori és política, és econòmica i social, és cultural, té profundes arrels històriques (vuit segles, des que els britànics van envair i ocupar l'illa d'Irlanda), té un cert caràcter ètnic i també hi ha un vessant religiós. Per això els enemics de la pau, quan volen fer descarrilar el procés actual, creuen esglésies.

L'acord de Divendres Sant

Quan el mes de març passat (veure *Catalunya Cristiana* del 26 de març) deiem que l'Ulster era un model per a Euskadi, les negociacions de pau entre les dues comunitats i entre els dos governs implicats (britànic i irlandès) estaven molt avançades. Aquelles converses van donar com a fruit l'acord de Divendres Sant, el 10 d'abril passat. Uns i altres cedien part de les seves reivindicacions per tro-

bar-se en un punt mig. S'establia un complicat sistema polític dins del qual l'Ulster recuperava la seva autonomia, seguia formant part del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (nom oficial) i la República d'Irlanda hi tenia un paper fins ara inexistent. L'IRA (Exèrcit Republicà Irlandès) decidia deixar la lluita armada per aconseguir la reunificació de la pàtria irlandesa i els grups armats pro-britànics, excepte un. També anunciaven la fi de les represàlies contra la comunitat nacionalista irlandesa.

Per part dels unionistes o nacionalistes britànics, el principal partit, l'Unionista de l'Ulster, signava l'acord, així com dos petits partits que són la branca política de dues organitzacions paramilitars. Tanmateix, el Partit Unionista en sortia dividit internament. Encara dins del camp nacionalista britànic dos partits van expressar la seva oposició, l'Unionista Democràtic, liderat per l'extremista Ian Paisley, i el Partit Unionista del Regne Unit, i una escissió d'un grup paramilitar decidia continuar amb les armes. També va mostrar-s'hi contrari el poderós Orde d'Orange, una organització dels protestants que té uns cent mil membres i que és el nucli del poder, del domini de la comunitat unionista sobre la nacionalista irlandesa.

En el cas dels nacionalistes irlandesos, donaven la seva aprovació a l'acord el moderat Partit Socialdemòcrata i Laborista i el Sinn Féin, branca política de l'IRA. En aquest grup armats van produir dues petites escissions de partidaris de continuar la lluita armada.

El 22 de maig les urnes deixaven les coses clares. En el referèndum celebrat a l'Ulster per ratificar o rebutjar l'acord, el

70% de la població hi donava la seva aprovació. Entre la comunitat nacionalista irlandesa el sí va ser massiu, deixant aïllats socialment els reduïdíssims grups partidaris de seguir amb les armes. Si recordem la frase que la guerrilla és com un peix que es mou dins de l'aigua i l'aigua és el poble, els escindits de l'IRA es van quedar sense aigua, sense poble. Entre els nacionalistes britànics el sí també va ser majoritari, però no massiu. Una important minoria va votar contra l'acord. Els enemics de la pau es van preparar per a la pròxima batalla, les eleccions legislatives al Parlament autònom, on aspiraven a aconseguir prou escons per bloquejar el seu funcionament i així fer fracassar l'acord de Divendres Sant.

El 25 de juny les urnes, la voluntat popular, tornaven a tenir la paraula i van ratificar els resultats del referèndum. A les eleccions per decidir la composició del Parlament i el govern autònoms van vèncer els partidaris de la pau. Dels 108 escons el Partit Unionista va obtenir-ne 28, el Socialdemòcrata i Laborista 24, el Sinn Féin 18, el Partit de l'Aliança, intercomunitari, 6, el Progressista Unionista 2 i la Coalició de Dones 2. Els contraris a la pau, el Partit Unionista Democràtic (20 escons), el Unionista del Regne Unit (5 escons) i els independents (3 escons) es van quedar amb 28 escons, és a dir, no van arribar als 30 que feien falta per bloquejar el funcionament de l'assemblea legislativa.

Una dinàmica infernal

Els resultats, doncs, representaven un nou pas endavant per al procés de pau. Però els contraris a l'acord de Divendres Sant van respondre atacant en dos punts febles, on més mal podien fer a la voluntat majoritària de reconciliació. Primer van cremar deu esglésies catòliques, així atacaven la comunitat nacionalista irlandesa que en la seva globalitat ha apostat per la pau. Els violents unionistes esperaven una resposta que tornés a enfilars el camí de la confrontació, que portés a tancar files al seu voltant a l'ara dividida comunitat nacionalista britànica. I, a continuació, les marxes commemoratives de fets històrics han servit per tirar més llenya al foc, per evitar que qualli la pau. Determinats grups protestants celebren un gran nombre de marxes, amb uniformes, bandes de música i cançons recordant victòries històriques dels protestants sobre els catòlics. Fan servir la religió i la història per mantenir l'odi entre comunitats, per aprofundir en la divisió política, econòmica i cultural i consolidar el predominio d'uns sobre els altres. És una

dinàmica infernal que ara s'intenta trencar amb el procés de pau.

Una sembra d'odi i fanatisme

Com a mostra donem la lletra de dues cançons dels membres de l'Orde d'Orange, la que organitza les desfilades (conflictives sempre que passen per territori de la comunitat nacionalista irlandesa): «Sabeu, m'he carregat un catòlic abans d'esmorzar. Héy, hey, hey, quina diada tan maca» i «No hi ha un bon catòlic sense una bala a l'esquena». Tenen eslògans com: «Mata els catòlics, Déu t'ho agrairà» i «Els catòlics són fets per ser matats». Aquest poderós Orde d'Orange té el seu origen el 1780, per tant, són molts anys d'anar sembrant odi i fanatisme religiós i predicant el terrorisme. I no són quatre gats ni quatre arpegats, ja que entre ells hi ha dirigents polítics, econòmics i culturals. El mateix líder del Partit Unionista i ara primer ministre del govern autònom, David Trimble, pertany a l'orde, tot i que discrepa de les seves decisions.

El primer ministre britànic, Tony Blair, està obligat a negociar amb tothom, fins i tot amb els orangistes, si vol evitar el fracàs de l'acord de Divendres Sant. Però tampoc pot cedir als desafiaments dels enemics de la pau si vol mantenir el marge de confiança que li ha atorgat la comunitat nacionalista irlandesa, inclosa l'IRA. Ningú s'havia imaginat que el procés seria un camí de roses, però està resultant més complicat del que es podia esperar. Si ara es perdés aquesta oportunitat històrica s'hauria d'esperar molts anys fins a poder fer un nou intent. Ja se sap que hi ha forces poderoses que faran tot el possible (ja ho estan fent) per tornar al passat, però ja hi ha molta gent que mira cap al futur i aquí hi ha l'esperança.

Antoni Reig

Periodista

Humor

SOM PRODUCTORS DE TARONJES VALENCIANES I ELS PROPOSEM DEIXAR-SE DE ROMANÇOS I DESFILAR PROMOCIONANT ELS NOSTRES PRODUCTES.

ATENCIÓ

Es necessita un cirurgià oftalmòleg per fer, en règim de voluntariat, operacions de cataractes durant l'estiu a Abancai (Perú).

Les despeses del viatge i l'estada a Perú aniran a càrrec de JAL (Junta d'Acció contra la Lepre).

Per a més informació:
JAL, Comarruga, 7 - Cunit
(Tarragona)
Tel. 977 161 678

Del 6 al 12 (o bé del 9 al 12) d'octubre

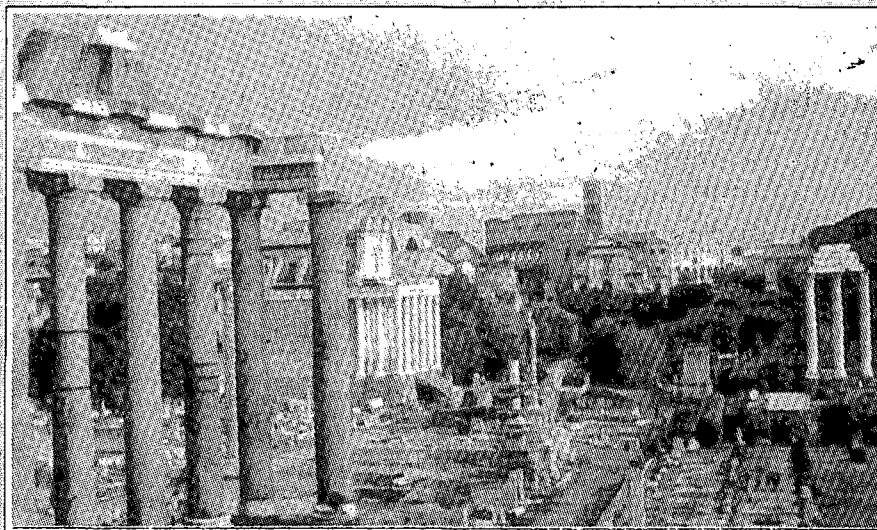
PELEGRINATGE A ROMA

presidit pel bisbe Joan Carrera

En el vintè aniversari de la fundació del setmanari
i a punt d'arribar al número 1.000

- Opció A (del 6 al 12): Roma, Nàpols, Pompeia i Subiaco.
- Opció B (del 9 al 12): Roma i Subiaco (actes conjunts).

Visita a la ciutat, celebracions a Sant Pere del Vaticà i a Subiaco
i sopar de germanor.

Assistència tècnica:

MERCATRAVEL S.A.

GC 612

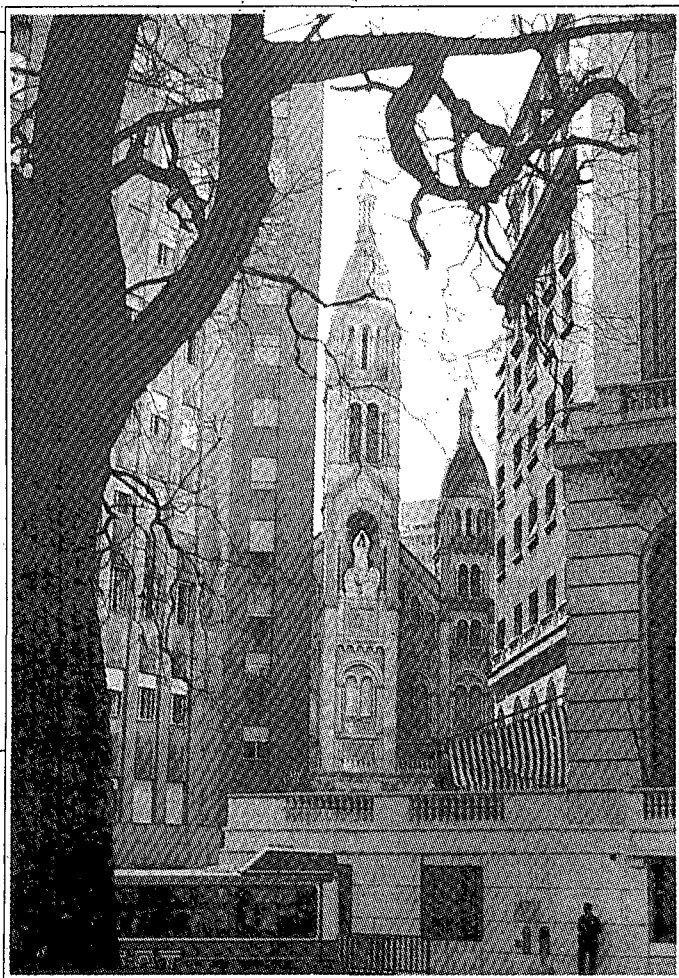
TOT L'ENCANT DEL CON SUD AMERICÀ

Del 26 de novembre al 12 de desembre

ARGENTINA / XILE

amb creuer per l'estret de Magallanes i travessa dels Andes

- Buenos Aires, la gran capital del Río de la Plata.
- Patagònia i el país de les geleres: Perito Moreno.
- I la Terra de Foc, a la fi del món.
- Creuer «Australis»: d'Ushuaia a Punta Arenas (Xile).
- Navegació per l'estret de Magallanes i pels canals de la Terra de Foc, a la fi del món.
- Puerto Natales i parc nacional Torres del Paine.
- Travessa Andina: de Puerto Mont a Bariloche (Argentina).
- Cerro Campanario, illa Victòria i parc de Los Arrayanes.

«PELEGRINS DE LA PARAULA» AL PAÍS DE JESÚS

Del 9 al 16 de novembre
Del 28 de desembre
al 4 de gener

TERRA SANTA

Celebrar la fe de l'Església on aquesta va començar

Una bona manera de preparar-se per al Jubileu de l'any 2000

Avís important:

Durant el mes de juliol les
nostres oficines estaran
obertes de 8 a 14.00 hores.

l'entrevista

«En el futur l'Església es desplegarà en un pluralisme fecund»

■ Conversa amb el teòleg Evangelista Vilanova

El pare Evangelista Vilanova, monjo benedictí i un dels teòlegs més reconeguts de l'actualitat, em rep en una saleta del monestir de Montserrat, disposat a comentar i respondre temes de teologia que

pertanyen a la seva especialitat. El pare Vilanova és profund, precís i rigorós en els seus raonaments. La conversa oneja sobre qüestions elevades, però sempre toquem de peus a terra.

—En algun lloc heu dit: «El teòleg es troba en una situació difícil, perquè tota paraula és inadequada davant el misteri.» Si és així, quina és la funció de la teologia —paraula humana— davant el misteri de Déu?

—A la meua manera de veure, la teologia és un rebre Déu i un referir-se a Ell, mai del tot abastable. És el camí de relació que tendeix vers una meta que ens sobrepassa: un camí vers el terme, que només preparem amb l'esperança i el desig. Justament en aquesta receptivitat i referència, la teologia troba la seva força. Es tracta d'un moviment impulsat per un cor que desitja. El moviment que impulsa i anima la teologia —com a reflexió i de la qual aquesta s'alimenta— roman viu si evoca les «meravelles» de la història centrada en Crist i si acaba invocant la realitat vers la qual camina. La força de la teologia està en el poder evocador i invocador de les paraules de què se serveix, les quals van sent desanestesiades de la seva anèmia.

—La teologia cristiana parteix de Jesucrist?

—Certament, des de l'encarnació apareix el caràcter eminentment lingüístic de tota la donació amorosa de Déu als homes. A Déu se l'anomena paraula: «La Paraula és feu carn.» Les narracions sobre el llenguatge de l'Eden i a Babel velen la profunditat de Déu sota una aparença mítica un xic ambigua. Després hi ha moltes paraules pronunciades «des de dalt», però sense rostres humans. Potser aleshores la paraula més profunda és precisament la negativa, el refús de Déu de dir el seu nom, a la manera dels déus: «Jo sóc el que sóc, o literalment, Jo sóc el Jo-sóc.»

—Però Jesucrist es confessa Fill de Déu.

—Sí, però aquesta expressió deixa un marge d'ambigüitat necessari per viure i conviure amb ell. Es fa «un home» i s'atén a parlar com a home. Si Jesucrist hagués dit aleshores directament —com diem ara en el Credo— que era «Déu veritable

nascut del Déu veritable», la seva boca humana s'hauria encès i els seus deixebles, i la seva mare, haurien quedat aniquilats. La plena consciència de la divinitat de Jesús només els podia ser suportable amb posteritat i en la seva absència: és a dir, després de Pentecostès.

—No us sembla que hi ha un «silenci de Déu», més dens en les societats i cultures occidentals? Quan la Bíblia parla d'un tracte familiar entre Déu i Moïses, entre Déu i Abraham, amb sant Pau, es tracta d'un simple gènere literari?

—La història de la teologia ens alligona bé sobre aquestes preguntes. Ben cert que en moments puntuals figures extraordinàries han viscut una relació profunda amb Déu, la qual ha quedat transcrita en la Bíblia i en textos de pares, místics i teòlegs. Al lector actual li cal interpretar-los per superar literalitats enganyoses.

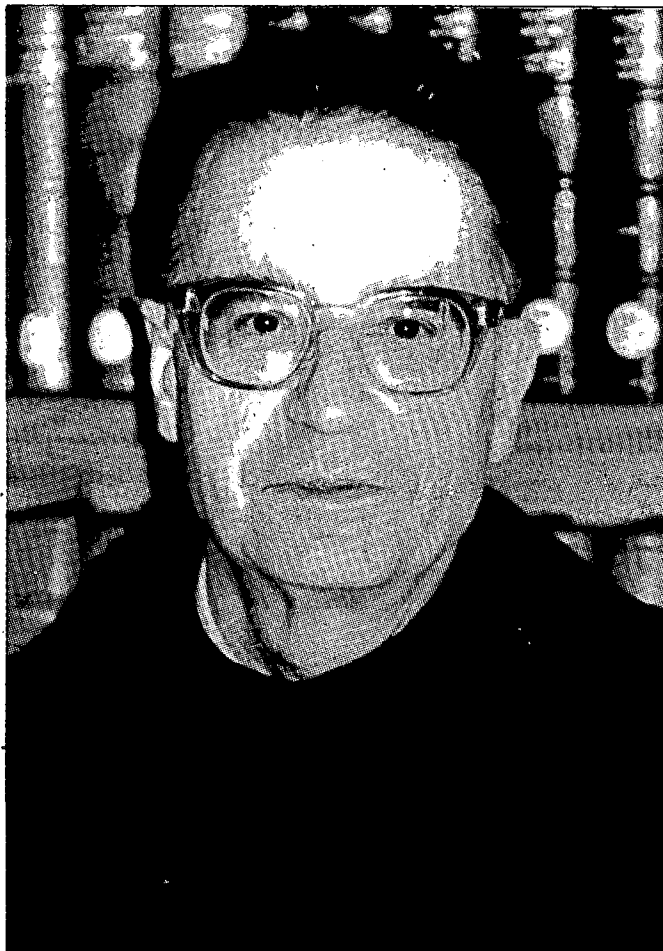
—Ressonen rumors de transcendència en el món d'avui com si fossin «notícies de Déu»?

—Es tracta d'una inquietud que se centra en la manera de mantenir aquesta percepció de Déu, aquesta relació insondable, en una època com la nostra en què sembla que el silenci de Déu oculti la seva presència. Penso que les situacions personals, socials i culturals d'ocultament de Déu poden constituir un mitjà providencial perquè els creients aprofundim la nostra percepció teològica, superem la temptació de confondre Déu que l'experiència pot produir en

el nostre psiquisme, que ens despreguem dels obstacles que ens impedeixen el total transcendiment de nosaltres mateixos i puguem consentir a aquest radical descentrament sense el qual no hi ha més que aparença de la fe i no fe veritable.

—Quin benefici ens reporta l'ocultament de Déu?

—Ens fa palpar la seva condició misteriosa, ens retorna la consciència de la seva absoluta transcendència, ens invita a descobrir la seva presència a través dels signes del sofriment de la seva absència,

El P. Evangelista Vilanova és un dels teòlegs més reconeguts de l'actualitat.

donar coherència a la recerca espiritual, en tot moment canviant a causa de la dinàmica històrica de l'ésser humà. Aquest fet ha tingut com a conseqüència que les religions, ho confessin o no, sempre s'hagin vist obligades a assimilar elements que originàriament no entraven a formar part de la seva contextura. No hi ha cap religió que sigui absolutament original; totes

tenen molts elements doctrinals, culturals i ètics en comú. I també psicològics.

—Això fa que tinguem una «cultura de mosaic»?

—Sí, i aquesta cultura ha impactat l'univers religiós. L'ecumenisme cristià confessional, i l'extracristià, ofereix alguns trets d'aquest caràcter de mosaic. Però la pregunta em sembla que s'orienta vers el caràcter més o menys sincretista que veiem en molts dels interessats en el fenomen religiós. És un veritable problema, si considerem el sincretisme com una tendència a fondre

(Segueix a la pàg. 6)

de la nostàlgia inguarible que origina, de la pregunta radical que suscita, de l'espera pacient d'una vinguda que només intueix, del silenci que obre l'oïda a la seva paraula enterament nova. És a dir, que la situació d'indiferència religiosa generalitzada pot comportar un guariment, dolorós però eficaç, d'aquesta malaltia que ens porta als creients a confondre la nostra representació de Déu amb Déu mateix, les nostres paraules sobre Déu, els nostres gestos envers Déu, les institucions que els regulen, amb el misteri insondable i inefable de Déu que, quan apareix, crema tots els nostres recursos i reuneix les nostres pretensions al seu originari no-res.

Vivim en una cultura de mosaic religiós

—Actualment proliferen les ciències ocultes, la parapsicologia, les sectes religioses. Ocupen un lloc en la recerca de Déu?

—La religió, tota religió, ha estat sempre un intent, més o menys reeixit, de

LOURDES, del 18 al 21 d'AGOST
EXPO'98, 3 al 10 d'AGOST
 visitant: LISBOA i FÀTIMA.
 Sortida: BARCELONA, TARRAGONA, REUS, VALLS, VIC, i altres punts.
Viatges ©Alemany
 TRUQUINS al 93.883.33.30, L'INFORMAREM

Evangelista Vilanova

Monjo benedictí i teòleg

(Ve de la pàg. 5)

diversos elements religiosos considerats heterogenis sense un criteri clar de selecció. Aquest fet és font d'una veritable ambigüitat en l'anomenada recerca de Déu.

—Avui es parla del diàleg entre fe i cultura, però sembla que continua sent un diàleg de sords. Es deu a uns plantejaments irrenunciables en les dues parts, o a prejudicis subjectius?

—Aquest diàleg entre fe i cultura és fruit de l'opció de l'Església del Vaticà II davant de la modernitat, reconeguda jeràrquicament per primera vegada després de la II-lustració i de la Revolució francesa. Aquest diàleg no tan sols ha estat fràgil durant els anys que han seguit el concili Vaticà II, sinó que en el fons ha revelat un dualisme ambigu entre fe i Església, per un cantó, i cultura i món social, per l'altre.

—Fe i cultura són dues unitats rivals o que poden dialogar en pla d'igualtat?

—Penso que són íntimament dependents l'una de l'altra. La relació pot ser diversa. Si la cultura accentua tant la seva expressió que arriba a evacuar el seu fonament religiós, es crea una cultura secular autosuficient i porta a una vida superficial, privada d'una profunditat espiritual. Si la religió s'imposa des de l'exterior a les

Vilanova és un apassionat de la tradició cristiana i monàstica.

formes culturals, viola la seva autonomia i la deforma, com s'esdevingué, per exemple, en els anys del nacionalcatolicisme hispànic. Al meu judici, la solució teòrica és que la cultura manifesti en les seves expressions una última inquietud i una significació transcendent. Aquesta posició, no buscaria potenciar el diàleg entre

dues realitats paral·leles, sinó que demanaria la vivència profunda de la fe que s'exterioritza espontàniament en fets culturals.

L'Església en un futur pluricentrisme fecund

—Estem a les darreries d'un llarg pontificat protagonitzat per Joan Pau II. Quins accents haurà de posar el nou Papa a la teologia, a la moral i a la pastoral de l'Església?

—Sense pretensió de profetitzar, diria que l'Església del proper pontificat, no perdent la seva unitat teològica, es desplegarà en un pluricentrisme fecund. Haurà d'entrar en diàleg i solidaritat amb tots els altres centres del planeta, disposada a confrontar-se amb altres herències i tradicions. No haurà de tenir por de l'humà, de les seves manifestacions, del seu desenvolupament o, cosa que és el mateix, cada vegada que se sostregui per unes raons espirituals o altres al deure de pensar i impedeixi als seus fidels de lliurar-s'hi, no afavorirà l'Evangeli que ha de proclamar. Certament, en aquests moments, l'Església ha continuat parlant i obrant, però l'home real no estava exactament al mateix lloc per poder entendre-la i poder continuar el seu treball de conversió en els nous espais i temps en què vivia; una separació s'ha produït allà mateix on potser es cercava massa una unitat uniformista. M'imagino que en el futur l'Església recorrerà amb fidelitat al misteri de l'encarnació del Verb, on la unitat del diví i de l'humà es fa «sense divisió ni confusió, sense separació ni barreja», segons la fórmula del dogma cristològic de Calcedònia (454).

Poso fi a la conversa amb el pare Evangelista, tot i que la continuem més informalment. M'acomio agraït les seves profundes consideracions sobre la ciència de Déu, no pas absurda, però sí misteriosa i inabastable per la ment limitada de l'home.

Francesc Gamissans

Eximi teòleg, home de fe

Fe i teologia en la història és el títol que encapçala un volum de gairebé 800 pàgines que inclou 60 treballs de prestigioses firmes en el camp de la teologia, tant d'aquí com de l'estranger. Ha estat un obsequi valuós en honor de l'eximi teòleg, doctor i professor Evangelista Vilanova.

El volum està estructurat en sis parts: la persona i l'obra; fe, espiritualitat i litúrgia; filosofia i teologia; la teologia en la història; el Concili Vaticà II i la seva recepció, i vers el Tercer Mil·lenni. Inclou també l'extensa bibliografia d'Evangelista Vilanova. Han tingut cura de l'edició el Dr. Joan Busquets, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, i Maria Martinell, escriptora, juntament amb Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

El llibre, pulcrament imprès, fou presentat el 27 de novembre passat a la Facultat de Teologia en un acte acadèmic presidit per l'arquebisbe de Tarragona, Lluís Martínez Sistach, el pare abat de Montserrat, Sebastià Bardolet, i el comissionat per Universitats i Recerca de la Generalitat, Joan Albaigés.

En l'acte glossaren l'obra del savi monjo benedictí el famós teòleg, escriptor i dominic francès Jean-Pierre Jossua, el Dr. Josep Gil, professor de teologia, i el degà, Dr. Joan Busquets. Per la seva part, l'abat de Montserrat agrai al pare Evangelista per haver estat fidel a la seva vocació cristiana i monàstica, pel seu mestratge competent i pel seu coratge i testimoni personal. L'arquebisbe de Tarragona va felicitar-lo pel sentit de responsabilitat i de servei a la comunitat cristiana amb les seves valuoses aportacions teològiques.

Assitiren a l'acte professors col·legues, alumnat de la Facultat i nombrosos amics que omplien l'aula. Malgrat que en unes paraules emotives d'agraïment de l'homenatjat que se sentia —digué— «incòmode perquè el gust per l'alabança pròpia constitueix un signe d'envelliment», tothom va sortir amb la impressió que una vida dedicada a la reflexió teològica val la pena, sempre que sigui crítica, no repetitiva, coherent, seriosa i fidel a l'Evangeli, com ha estat tot el treball d'investigació d'aquest monjo benedictí.

Cal dir que entre l'extensa producció del pare Evangelista Vilanova, sobresurt la *Història de la teologia cristiana* en tres volums, traduïda al castellà, a l'italià i al francès amb una extraordinària quantitat de lectors.

«Tant de bo que el nostre somriure procedeixi del nostre interior.»

CONVIVÈNCIES AMB PETER YANG

Del 3 al 7 d'agost a Würzburg (Alemanya)
Informació: Richard Jackman - Tel. 07-49/931-14572

Del 14 al 23 d'agost a Catalunya
Convent El Pilar d'Aiguafreda (Barcelona)
Informació: Margarita Angel - Tel. 93 417 82 48 (de 14 a 15h)

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

Rincón del Silencio
c/ Floridablanca, 133 - 08011 Barcelona

novahumanitas

Sessió de formació humana

«Descobrir-me a mi mateix»

Del 27 al 31 de juliol al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès

Per a més informació:
Novahumanitas, c/ Canuda, 4, ent. 1ª - Barcelona
Tel. 933 171 790

diòcesis

Urgell

Supermercat d'artistes cristians

■ El Multifestival David: tretze anys unint fe i art

LES AVELLANES.— El supermercat d'artistes cristians, el Multifestival David, es va celebrar al monestir de les Avellanes (Lleida) del 2 al 6 de juliol i arribava així a la tretzena edició. Com va destacar el director del festival, Luis Alfredo, el David 98 ha comptat «amb un nivell artístic més gran», amb actuacions de grups com el brasiler Eterna (*heavy metal*) o el nord-americà Friendlys (rock), i exposicions d'il·lustracions, fotografies o escultures.

«La nostra meta és passar la torxa a la següent generació.» Així va definir l'objectiu del Multifestival David el seu director, Luis Alfredo: uruguaià de naixement, afincat a Barcelona des de 1981, cantautor cristià de professió i persona constantment inquieta pel diàleg entre art i fe. L'eficàcia del festival, segons Alfredo, no es pot avaluar en poc temps, «sinó que cal tenir la humilitat d'acceptar que és un treball a llarg termini».

Luis Alfredo, de 47 anys, viatja contínuament per Llatinoamèrica, els Estats Units i Europa originant i motivant festivals similars. «Cada lloc és diferent —explica—; nosaltres hem de considerar que Catalunya té una gran tradició cultural on la fe ha tingut molt a veure; el que és difícil a cada lloc és l'actualització d'aquesta fe.» El director del David vol dir, d'aquesta manera, que no es pot viure del passat i que la fe s'ha d'adaptar als canvis vertiginosos de la societat actual. «Necessitem —continua Luis Alfredo—, cada dècada, cada any, cada mes, cada dia, respondre als nous reptes que es van plantejant.»

El Multifestival David va néixer per respondre a unes mancances principalment de transmissió i comunicació de la fe tot homenatjant, amb el nom, les gestes del bíblic rei David. Així, Luis Alfredo recorda que «és urgent que comuniquem la bona nova de la forma més efectiva; no podem pensar que la gent jove tornarà a l'Església quan siguin grans; l'Església necessita estar en la realitat».

Encara que el David fa quatre anys seguits que se celebra a les Avellanes, en realitat va néixer per ser itinerant. Ara es vol tornar a la idea original i el director es planteja la possibilitat de fer l'alternància un any a Catalunya, un any a la resta de l'Estat espanyol. O, fins i tot, ampliant més els horitzonts, Luis Alfredo explica que ha tingut propostes d'organitzar un festival macroeuropeu, cosa que comportaria que l'alternància fos ja en un àmbit de països. Sigui com sigui, i tal com va anunciar, «és probable que la

pròxima edició del David no se celebri a Catalunya», sobretot perquè el grup organitzador...

...ja està més consolidat. Glòria Gratacòs té 29 anys i és l'encarregada dels concerts. Explica que «molts dels grups, sobretot els que vénen de fora, són professionals». Una característica molt difícil de trobar a Catalunya, a l'Estat espanyol o, ampliant més el panorama, a Europa. A Amèrica o Sud-amèrica, en canvi, hi ha més mercat, les productores donen més suport a la cançó cristiana i, fins i tot, algunes productores són cristianes. «Hi ha molts grups estrangers —explica Glòria Gratacòs— que tenen una vida professional molt activa i n'hi ha que tenen mànager i tot.» «Els saben —continua— que a l'Estat espanyol això encara és una cosa molt incipient, però, tot i així, aquí troben una espiritualitat molt forta.»

Segons el gust del consumidor

La música és un element importantíssim, si no l'element vertebrador, del David, i com que, segons Gratacòs, el llenguatge del jovent avui dia és molt diferent del que fins ara s'ha intentat transmetre, «hem de buscar noves fórmules i adequar-les al que es busca; per tant, la música és bàsica en aquest sentit i, per això, és bo que hi hagi grups de *heavy metal*, encara que a molts pugui sonar estrany». I no tan sols *heavy metal*, sinó que el multifestival també transmet notes clàssiques, pop, rock o, fins i tot, *house*. Tot depèn del gust del consumidor. Normalment, tal com explica Gratacòs, les actuacions (a la tarda i a la nit) duren uns vint minuts perquè hi hagi un ventall més ampli de grups. Això és el Multifestival David,...

...una barreja de tot, diu Mercè Pons, una de les encarregades dels temes d'ofi-

Dos participants del Mini David.

cina. «La idea del David és —segons aquesta noia de 28 anys— que artistes que no troben un mitjà per expressar la seva fe, que són artistes i cristians, trobin aquí gent que s'interessa pel que fan, amb qui poder parlar de l'experiència de Déu a través de l'art.» «L'oferta del David...

...és molt àmplia; cada any hi ha més famílies que creuen en la fórmula segons la qual els pares poden estar vivint el seminari del matí [dedicat enguany a les noves tecnologies] mentre els seus fills, segons edats, són a la guarderia (menors de 5 anys), al Mini David (de 5 a 10 anys) o al David Junior (de 10 a 15 anys).» Qui parla així és Francesc Figueras, de 33 anys i encarregat de les inscripcions. Així, doncs, al matí fan activitats paral·leles a nosaltres i, a la tarda es reuneixen en tallers...

...com el titulat «On sou? Presència dels joves a les parròquies», a càrrec de Mn. Joan Enric Reverté, rector de les poblacions prioratines del Masroig, el Molà i el Lloà. «Analitzo —explica Mn. Reverté— com els joves viuen la religió i per què no són a les parròquies; presento també algunes propostes i reflexions fruit de la meva experiència com a capellà en moltes parròquies, tant rurals com urbanes.» Personalment, Mn. Reverté creu que els joves encara estan poc acompanyats en les parròquies; «se'ls té poc en compte i crec que és aquest aspecte d'acollida el que s'ha de millorar; si no se'ls té en compte no se senten valorats i, per tant, pensen que no hi fa falta».

Carme Munté

**CASA
GAY**

**MÉS DE 100 ANYS ORGANITZANT
CONGRESSOS I REUNIONS**

L'EXPERIÈNCIA ENS AVALA

ROGER DE LLÚRIA, 12 I 14

Tels. 318 14 95 - 301 67 31- Fax: 412 44 55

Lleida

Mn. Ramon Torres, centre d'un càlid record

LLEIDA.— No és freqüent que després de divuit anys de la mort d'un rector de parròquia la comunitat actual celebri tot un seguit d'actes per recordar-lo i homenatjar-lo tal com es mereixia, segons paraules dels organitzadors.

Això és el que ha succeït a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de la ciutat de Lleida que, amb motiu de la festa de la seva titular, ha endegat activitats per recordar la figura humana i religiosa del que va ser el seu rector durant trenta anys, del 1950 al 1980.

L'actual rector, Mn. Joan R. Ezquerro, ha manifestat que aquest homenatge es fa extensiu a tots els mossens que han passat per la parròquia lleidatana del Carme, una de les més arrelades a la ciutat. Concretament, de l'any 1939 fins a l'actualitat han estat cinc els rectors i vint-i-set vicaris o sacerdots col·laboradors de la parròquia.

Els actes programats han consistit en una exposició retrospectiva amb fotografies antigues i altres elements que evocuen els anys en els quals Mn. Ramon Torres va ser rector; un sopar de germanor i un concert a càrrec de la Coral Sícors. Finalment, també es va fer una missa solemne concelebrada i presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Ramon Malla, el dia de la Mare de Déu del Carme, amb un record especial a Mn. Ramon Torres i a tots els mossens de la parròquia des del restabliment del culte, l'any 1954, fins a l'actualitat.

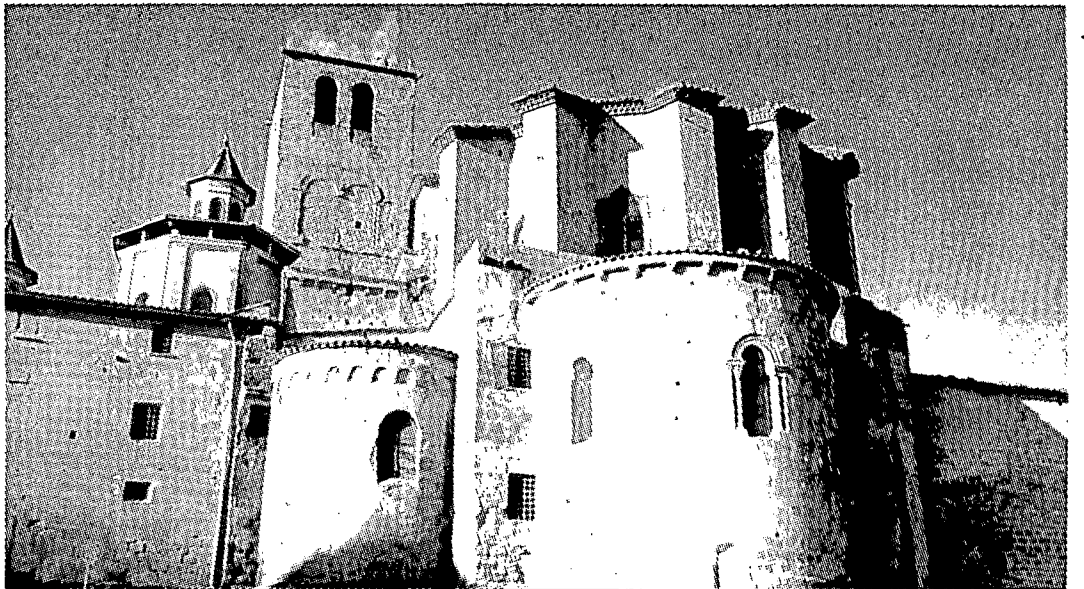
Jordi Curcó

Solsona

Solsona no vol ser la moneda de canvi de Lleida

■ El motiu: la reorganització de les fronteres eclesiàstiques

SOLSONA.— Els canvis en els límits eclesiàstics del bisbat de Lleida, executats el 15 de juny, podrien repercutir directament sobre altres diòcesis catalanes properes, entre les quals es troba la de Solsona, segons ha informat el portaveu religiós, mossèn Joan Camps.

Catedral de Santa Maria de Solsona.

Tot i estar oberts a un diàleg sobre aquesta nova situació, el bisbat de Solsona té molt clar que no vol actuar de moneda de canvi per compensar els territoris perduts per Lleida. Els responsables de l'Església solsonina no s'han mostrat tancats a una reestructuració de la seva diòcesi, sempre que els motius no siguin, en cap cas, per suplir la segregació d'algunes parròquies lleidatanes al bisbat de Montsó-Barbastre. En aquest sentit, Camps s'ha referit a la voluntat de saber-se adaptar als temps actuals a l'hora d'establir diòcesis operatives tenint en compte, com a principal condicionant, que «els possibles canvis han de respondre únicament a raons pastorals».

El bisbat de Solsona estaria, fins i tot, disposat a recollir l'opinió dels seus feligresos sobre una futura reordenació

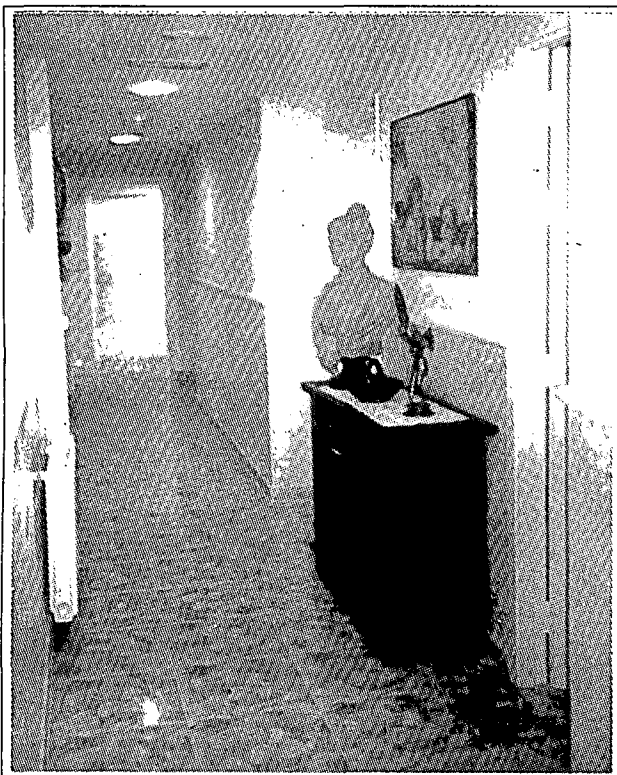
territorial, per tal de partir dels criteris de les bases, en una qüestió que, segons Camps, afecta directament la població laica. Els responsables de la diòcesi de Solsona han manifestat que s'oposaran «a qualsevol real decret que vingui imposat des de dalt en un tema tan delicat», i han reiterat l'interès episcopal «d'arribar a un consens amb la gent de la diòcesi, si arriba el cas d'haver-se de plantejar seriosament alguns canvis de límits».

Quant a la reorganització de les fronteres eclesiàstiques de Solsona, Joan Camps no ha precisat les zones que es podrien veure afectades, però ha remarcat el caràcter «concret» que haurien de tenir les modificacions, evitant canvis innecessaris i que no hagin estat sotmesos a un rigorós estudi.

Per la seva banda, el consell de presbiteri de la diòcesi de Solsona va definir, ara fa dos anys, mantenir una política conservadora davant les modificacions territorials del bisbat de Lleida, garantint la defensa dels límits actuals de Solsona. Però, segons ha declarat mossèn Joan Camps, l'Església solsonina podria estar disposada a iniciar un diàleg entorn aquesta problemàtica, reconeixent que «des que es formà aquest bisbat, fa 400 anys, tant la societat com la geografia i les comunicacions viàries han evolucionat molt, i nosaltres no podem quedar al marge d'aquesta realitat».

El portaveu del bisbat de Solsona creu que la realització d'un estudi com cal per reordenar les diòcesis catalanes podria durar anys, «sobretot si es fa atenent motius pastorals i no reajustaments territorials». Partint d'aquesta mateixa premissa, Camps ha explicat que una reestructuració fronterera del bisbat solsoní no té perquè comportar una reducció d'àrees d'influència, ja que podria passar com en la reforma episcopal del 1957, moment en què la diòcesi de Solsona va ampliar el seu territori, i es va configurar l'extensió actual.

Albert Muntada

RESIDENCIAL SANT CRIST 3a EDAT

**UNA LLAR FAMILIAR
A PUNT PER
ENTRAR-HI A VIURE**

Situada al mig de Piera, amb jardí, àmplies estances, visita mèdica setmanal i ambient familiar.

Truqueu-nos al 93/ 778 81 09, o veniu a veure'ns al c/ Folch i Torres, 48 de Piera

Barcelona

Navegar amb l'esperit

■ Processó marinera de la Verge del Carme

BARCELONA.— L'Apostolat del Mar de Barcelona organitza amb motiu de la Mare de Déu del Carme, patrona de la gent de mar, una processó marinera per les aigües del port de Barcelona. Aquesta processó serà el dissabte 18 de juliol, perquè per raons laborals la flota pesquera no surt el dissabte a la mar, i la seva participació és bàsica en aquest acte.

La celebració, finançada per l'Ajuntament, el Port de Barcelona i la Confraria de Pescadors, es basa aquest any en el lema «Navegar amb l'esperit», tal com destaca la religiosa concepcionista germana Lorenza, responsable de la residència d'Stella Maris i de ser «al servei del mariner durant tot el dia».

A les 5 de la tarda, la imatge sortirà de l'església parroquial de Sant Miquel del Port, acompanyada pels mariners i el poble, per una banda popular de trompetes i tambors del Raval i per la cobla Rosa d'Abril. A les 6 de la tarda es farà la processó pel port, sortint del Moll del Rellotge.

A les 7, una vegada acabada la processó, se celebrarà la missa, en què cantarà la comunitat filipina de la parròquia de Sant Just i Pastor. Comunitat que, com destaca la germana Lorenza, «sempre que organitzem alguna cosa ens ajuden i hi col·laboren». Sobretot perquè la majoria són gent de mar.

A les 8 es farà l'ofrena per als difunts; és a dir, com cada any es tirarà una corona de flors al mar. Tot seguit, tindrà lloc un cant d'havaneres a càrrec del Selectiu de Cantaires de la Barceloneta. Per a més informació: Stella Maris, tel. 934 431 965. (C.C.)

La Verge del Carme, protectora de la gent de mar.

Resposta bíblica a la violència

BARCELONA.— «Des de la Bíblia, quina resposta es dona a la violència?» ha estat el tema general del 4t curs d'estiu de l'Escola de Teologia Feminista que ha organitzat el Col·lectiu de Dones de l'Església. Les activitats del curs van tenir lloc el 3, 4 i 5 de juliol al Seminari Salesià Martí Codolar.

El curs es va obrir el divendres a càrrec de l'escolàpia M. Pau Trayner i Vilanova, que va parlar de la violència a la Bíblia. El caràcter ecumènic del moviment organitzador es va fer palès el segon dia, la primera ponència del qual va ser pronunciada per una teòloga protestant, Joana Ortega. Ortega va analitzar diversos textos de l'Antic Testament per extreure'n el paper, de vegades protagonista i de vegades marginal, de la dona en la vida del poble d'Israel. (J.M.C.)

GIRONA

Alumnes de La Salle renoven una escola al Togo

GIRONA.— La ONG dels germans de La Salle de Girona, Proide, ha aconseguit un milió de pessetes per refer una escola a Yendong, al Togo, un dels països menys desenvolupats del món. Molts dels seus habitants no han assistit mai a l'escola i això dificulta que els pares vegin la necessitat d'escolaritzar els fills. Amb tot, els membres de Proide (Promoció i Desenvolupament) han constatat que hi ha una demanda d'escoles i per això una delegació anirà a fer realitat el projecte de reconstrucció de la vella escola de fang i palla de Yendong. (M.D.B.)

TORTOSA

El cardenal Carles presideix el funeral de Vicenç Lores

TORTOSA.— Mn. Vicenç Lores i Palau va ser enterrat el 23 de juny a Tortosa després d'un emotiu funeral presidit per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard Maria Carles. Lores va ser director general de la Germandat d'Operaris diocesans durant 18 anys, del 1945 al 1957 i del 1960 al 1966.

A la catedral de Tortosa van presidir la concelebració un centenar de capellans, el cardenal arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard Maria Carles, acompanyat de l'arquebisbe de Burgos, Mons. Santiago Martínez Acebes, i del bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. Va concelebrar també l'actual director

general de la Germandat, Àngel Pérez.

Mn. Vicenç Lores va morir a l'edat de 94 anys a la Residència d'Ancians que els operaris tenen a prop de Burriana, després de 70 anys de consagració a l'obra vocacional de la germandat del beat Mn. Sol. Mn. Lores també havia estat rector del Seminari de Barcelona del 1939 al 1945.

El cardenal Carles, que mantenia una bona amistat amb Lores, va dir a l'homilia que el carisma d'aquest va ser el «d'un home bo i audaç», fet en el qual també va coincidir Àngel Pérez, que va dir que és cert que «Lores veia l'Invisible i per això feia allò que és impossible». (J.B.B.)

BALCLIS
SALA DE SUBASTAS

DES DE 1979

932 175 607
932 377 663

COMPRA VENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS AL COMPTAT

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

VALORACIONS PER A TESTAMENTÀRIES.
GESTIÓ DE VENDA

VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

Menorca

Iniciatives per pal·liar el fracàs escolar

■ Els àmbits de formació són el turisme i la gestió de residus

MAÓ.— El Govern Balear, el Consell Insular i Càritas Menorca posen en marxa el Projecte Torralba, finançat parcialment pel Fons Social Europeu, a favor de joves en fracàs escolar.

Jove treballant.

El conseller de Treball i Formació del Govern Balear, Guillem Camps, el president del Consell Insular, Cristòfol Triay, i el secretari general de Càritas Menorca, Antoni Carreres, van firmar una iniciativa comunitària de treball i recursos humans batejada com a Projecte Torralba, amb fons del Programa Youth-start, del Fons Social Europeu.

Aquesta acció està destinada a un centenar de joves amb greus problemes escolars. Els àmbits de formació seran el turisme i la gestió de residus sòlids i urbans. El programa està finançat amb 22 milions a repartir en dos anys, dels quals 11 provenen del Fons Social Europeu,

7,8 destinats pel Consell Insular i el Govern Balear, i els 3, 2 restants aportats per Càritas Menorca.

Igual que altres iniciatives econòmiques de la Unió Europea, el programa Youthstart obliga els promotors a fer intercanvis d'informació i de projectes amb altres regions europees. El programa Torralba, per la seva part, persegueix l'objectiu de crear microempreses vinculades al medi ambient, com també la sensibilització de la població en el tema de residus sòlids, a fi de desenvolupar la tasca començada aquests cursos.

Guillem Ferrer

BARCELONA-TORTOSA

Els catequistes aprofundeixen en el seguiment de Crist

BARCELONA-TORTOSA.— La XVIII edició de l'Escola d'Estiu de Catequistes se celebrarà a Barcelona al Seminari Conciliar del 20 al 24 de juliol, i a Tortosa del 3 al 8 d'agost al Seminari d'aquesta ciutat.

L'Escola està organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears (SIC) que a l'hora de dissenyar el conjunt dels cursos té molt en compte les diferents situacions dels catequistes. Els catequistes que comencen poden fer Formació Inicial. Els que volen adquirir un coneixement complet d'allò que l'Església creu, celebra i testimonia es poden apuntar al bloc de Formació Bàsica. Finalment, els que es preparen per assumir una responsabilitat significativa en el camp de l'acció catequètica poden apuntar-se a l'Escola de Responsables.

El SIC també té present la situació dels catequistes que ja han seguit un pla de Formació Bàsica i volen ampliar els seus coneixements i ofereix així la Formació Permanent per aprofundir en els continguts.

Monsterrat Oriol, secretària general del SIC, afirma que un dels punts valorat més positivament pels alumnes és: «La convivència entre els catequistes de diferents bisbats, i amb els seus delegats, ja que es propicia un ambient de comunicació viscut d'una manera gratificant i en un espai més ampli que el de la pròpia parròquia.»

Marta Puyol

BARCELONA

Reptes dels claretians al llindar del segle XXI

BARCELONA.— Del 5 a l'11 de juliol 33 claretians de Catalunya, superiors i delegats, es van reunir a la comunitat claretiana del carrer Sant Antoni Maria Claret de Barcelona. La trobada va servir per revisar la gestió dels darrers sis anys de mandat, elaborar el programa per als propers sis anys i elegir el nou govern provincial.

El mexicà P. Manuel Vilchis, membre del Govern general dels claretians, resident a Roma, va presidir l'Assemblea en nom del pare general. El P. Vilchis va declarar que l'objectiu de la reunió és veure com «els claretians podem respondre als reptes del món d'avui des de les orientacions del nostre Govern General i amb sintonia amb l'Església local de Catalunya».

En aquests dies de deliberacions, al llindar del segle XXI, els claretians han volgut afrontar la realitat apostòlica del seu orde, que durant 150 anys ha evangelitzat Catalunya i, que en l'actualitat és present a 55 països. (M. P.)

Trobada a Llaveneres per preparar el Col·loqui Europeu de Parròquies

LLAVANERES.— Els dies 4 i 5 de juliol es va celebrar a la Llar Marista Champagnat de Sant Andreu de Llaveneres una nova trobada de preparació del Col·loqui Europeu de les Parròquies (CEP). L'encontre va tenir dues parts: la primera, un breu record del col·loqui d'Udine de l'any passat, on es va tractar el tema *El camí d'Emmaús i com afavorir l'encontre amb Crist*. La segona part, una reflexió del Dr. Antoni Matabosch, delegat general d'Apostolat Seglar de la diòcesi de Barcelona sobre el proper col·loqui europeu que se celebrarà a Londres el juliol del 1999, amb el tema: *La parròquia en una societat europea multicultural*.

El CEP va ser creat l'any 1959 a iniciativa del sacerdot i canonge francès François Connan, que va pensar organitzar una trobada de parròquies europees davant la nova situació que s'estava donant a Europa. La primera trobada va tenir lloc a Lausanne (Suïssa) l'any 1961, on ja van participar preveres, religiosos i laics barcelonins. (C.C.)

Si tu vols,
el teu anunci
el poden veure:

40.000 persones

cada setmana

a tot Catalunya.

Posa
un anunci
a
CATALUNYA CRISTIANA

Telèfon
93 490 59 88

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

El Fòrum de Joves, un inici esperançador

Iniciat ja l'estiu, el proppassat 26 de juny, vaig tenir l'ocasió de presidir l'assemblea constitutiva del Fòrum d'Organitzacions Catòliques de Joves de la nostra diòcesi. Aquest fòrum ve a completar el d'organitzacions d'adults, ja existent, i constitueix un lloc de trobada mútua de les entitats catòliques juvenils i també amb el bisbe i els seus delegats: en aquest cas, el delegat general per al Laicat i la delegada de Joventut.

Vaig expressar en l'acte la meua satisfacció pel fet de constituir aquesta plataforma comuna dels moviments juvenils —que resta oberta a tothom que s'hi vulgui incorporar— i vaig dir que realitats que han esdevingut molt importants a l'Església, si ens en mirem els inicis o bé hi haguéssim pogut ser presents, podríem comprovar que han estat uns inicis ben modestos. Jesucrist començà amb dotze, un dels quals va fallar. ¿Hi ha uns inicis més modestos que l'arribada a Roma dels apòstols Pere i Pau, procedents d'una nació menyspreada per l'Imperi Romà, el qual ostentava precisament tot el seu poder a la ciutat on arribaven dos jueus desconeguts?

Si Pere i Pau s'haguessin deixat portar pel desànim —i no els en mancaven pas motius humans— l'Església no hauria començat a la capital de l'Imperi. Als nostres dies —que alguns voldrien que la fe cristiana fos viscuda en un cert clima d'anonimat—, no manquen pas moments en què podem tenir aquesta sensació o, més ben dit, aquesta temptació. Ens pot fer l'efecte que la majoria es desinteressa de la fe cristiana. Podem tenir una mirada atenta envers les negativitats de les nostres comunitats cristianes, però no prou fe ni perspicàcia per descobrir-ne la vitalitat i els signes d'esperança que hi germinen. Pot passar que tinguem ulls per veure només la cendra i no siguem

capaços d'arribar al caliu de l'Església, on hi ha la flama viva de la fe i del compromís de molts cristians i cristianes.

Davant la temptació del desànim, crec que som cridats a renovar el nostre compromís de treballar tant com puguem al servei del Regne de Déu i de l'Església de Jesucrist, tot posant en ell la nostra confiança.

¿I no aquella confiança, fruit d'un voluntarisme humà, que s'obstinà a no voler veure la realitat? Em sembla que no. Ni empíricament les dades no ens permeten deixar-nos portar pel desànim. M'han arribat a les mans les dades d'una enquesta recent feta a Barcelona i al seu cinturó industrial. Pel que fa a la religió, aquestes són les dades substancials: un 17 per cent es declaren catòlics practicants, i un 18 per cent, catòlics practicants ocasionals (tots dos grups sumen, per tant, un 35 per cent de la població). Un 37 per cent es declaren també catòlics, però no-practicants. Sumats als anteriors, arriben al 72 per cent. La resta de la població es defineixen agnòstics (12 per cent), no-creients o ateus (9 per cent) o bé d'altres religions, mentre que el «no ho sap, no contesta» no arriba al 2 per cent en la pregunta sobre religió.

Pere i Pau ho tenien pitjor. Posem, com ells, tota la confiança en Déu i posem-nos a treballar a la seva vinya.

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Una carta als joves

Els bisbes de Catalunya hem escrit una carta als joves. Per què? Perquè ens hem volgut apropar a la seva vida. Sabem que els joves cerquen, encara que sigui a les palpentes, el vertader sentit de la seva vida. Els bisbes estimem els joves perquè són estimats per Jesucrist i són l'esperança per a l'Església i per a la societat.

A quins joves dirigim la nostra carta? A tots els joves de Catalunya sense cap exclusió, si bé ho fem d'una manera especial a tots els joves que són creients. En la carta parlem als joves d'una manera directa,

partint de la seva vida concreta i quotidiana.

I enmig d'aquesta vida del jove que està estudiant, o que potser treballa o que està a l'espera d'un lloc de treball, vivint immers en la societat i en la comunitat cristiana, ¿què proposem als joves en la nostra carta?

Els bisbes de Catalunya proposem als joves que creguin en Jesucrist i que li obrin el seu cor perquè ell hi pugui habitar com a Salvador. Perquè Jesús és l'únic camí, l'única veritat i la vida que no defrauda mai. És el Déu que s'ha fet germà de tot home i de tota dona, amb el qual es pot dialogar, experimentant així la joia de l'amistat, l'esperança enmig de les proves i la certesa d'un futur millor.

Els joves són capaços de coses grans i meravelloses; desitgen superar-se constantment, malgrat la societat de consum que és la nostra. Per això proposem aquesta invitació a tot jove: «¿No voldries estimar, i estimar de debò, i estimar sempre?» És una oferta engrescadora. Aquesta crida que els joves senten a un amor que vol ser pur i gran és el que condueix al matrimoni o al sacerdoci o a la vida consagrada; és la crida a estimar, i a estimar sempre, i això porta a l'autèntica felicitat. Per això diem als joves: «No posis límits a l'amor.» Certament és una opció exigent, però

estem segurs que els joves no es conformen amb mitges tintes.

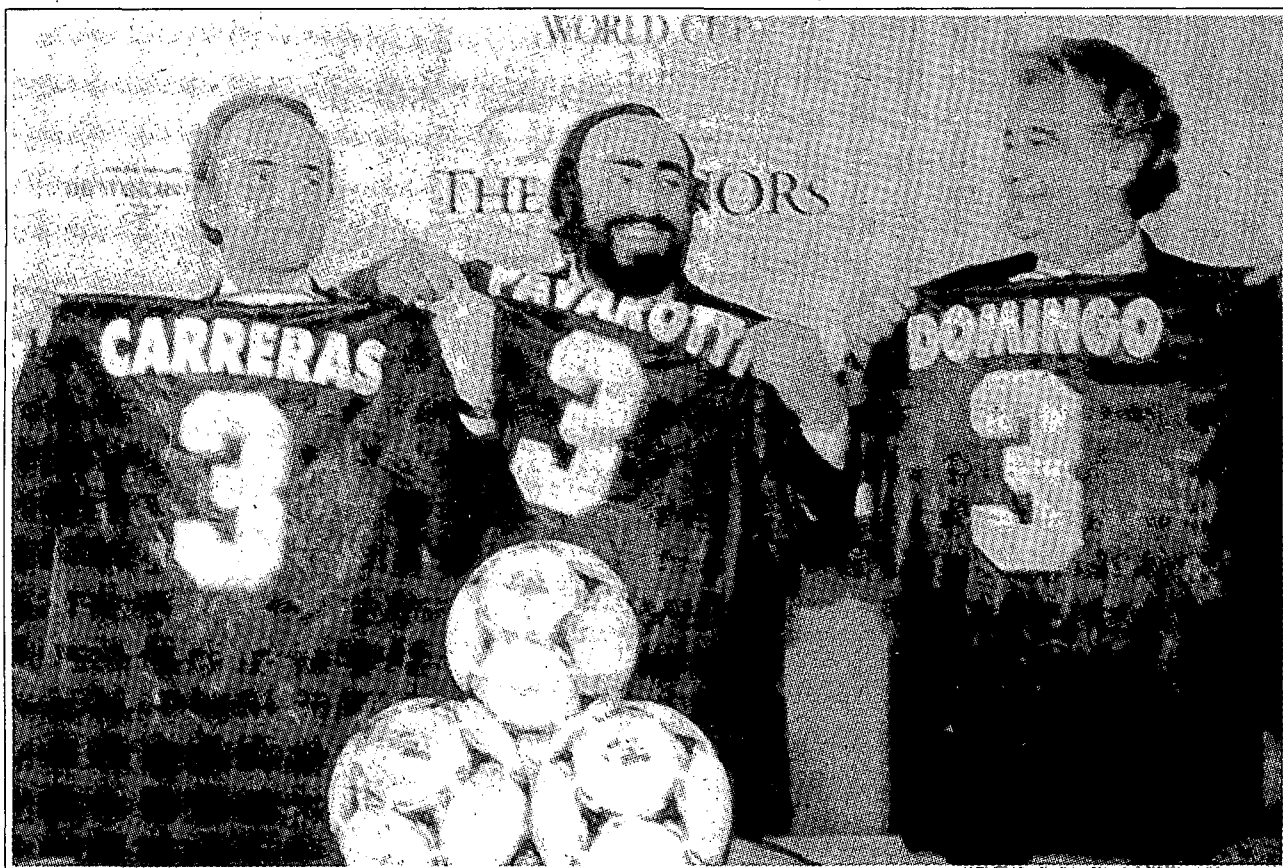
Avui, potser com sempre, els joves se senten poc madurs i poc preparats per a afrontar aquests reptes i seguir aquestes invitacions tan exigents; molt més constatant que no ho tenen gaire fàcil per trobar un lloc en la nostra societat.

Tanmateix, en la nostra carta diem això als joves: «Déu t'ofereix una força: el do de l'Esperit Sant. Ell és amb tu, deixa'l fer!» Noi i noia: deixa't portar per l'Esperit Sant i segueix les seves inspiracions. Què fa l'Esperit en tu? «Ell és el qui fa, dintre teu, que aquell Jesús històric sigui precisament Jesús Salvador per a tu.» Ell et torna a cridar i t'insinua el camí amb suavitat, tendresa, força i amistat. L'Esperit Sant guia tothom cap a un amor sempre més gran i més generós, ens treu les pors i els complexos i ens ajuda a posar-nos a treballar al servei de l'Església i de la societat.

Els bisbes acabem la nostra carta demanant a cada jove això: «Fes-te el teu programa de vida i segueix-lo: llegeix cada dia un fragment de l'Evangeli i prega; no deixis les trobades del grup de fe; no deixis l'eucaristia del diumenge; tingues un cor reconciliat amb Déu i amb el proïsme; i estima tothom amb obres i de veritat.»

opinió

Zoom

Quan el present exemplar arribarà als nostres lectors ja s'haurà acabat el Campionat Mundial de Futbol i s'haurà descobert la incògnita del guanyador, França o Brasil. Però sigui el que sigui, el Camp de Mart de París haurà pogut escoltar les veus meravelloses dels tres tenors més importants d'aquest fi de segle, Carreras, Pavarotti i Domingo, els quals hauran pogut endolcir la tristesa del perdedor, i fer més viva l'alegria del guanyador...

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Dues concepcions diferents del món de l'empresa

A la ciutat de Milà els màxims representants de l'Església i del món dels negocis han mantingut un desafiament dialèctic sobre «l'ètica del benefici». El primer a intervenir ha estat l'arquebisbe de la ciutat, el cardenal Martini, en el decurs d'una trobada convocada pel batlle del municipi el 12 de juny, a la qual foren invitades les forces vives de la ciutat.

Entre altres coses, el cardenal Martini va manifestar que és necessari revisar l'ètica del benefici pel benefici. «Per al rellançament de Milà, va dir, no n'hi ha prou amb els càlculs econòmics i les estadístiques: fa falta amistat, cor i solidaritat.» Va revelar i denunciar l'atur juvenil, la precarietat dels salaris i la manca de benestar social per a tothom. I afegí: «La crisi dels països de l'Est i del Sud del planeta són fets que plantegen un interrogant sobre la capacitat del sistema econòmic per respondre —només des d'aquesta perspectiva— als interessos generals.»

D'altra banda, Cesare Romiti, fins ara president de l'empresa automobilística FIAT, va escoltar el discurs de l'arque-

bisbe sense immutar-se, però després, a les preguntes dels periodistes, va parlar sense embuts: «El benefici, quan s'obté segons la llei, és bo i mereix reconeixement.» Romiti, que passarà a ser president del grup editorial més potent del país, va dir també: «Si en el món de l'economia, l'empresa és correcta amb les lleis, ho és també èticament, i com més benefici aconsegueixi més cal elogiar-la. Un empresari no ha de posar límits al benefici —com alguna vegada ha defensat l'Església—, perquè "benefici" vol dir creació de treball i benestar per a tothom.»

Per a l'arquebisbe, la cosa no és tan simple. Seguint la lògica del magisteri de l'Església, cal recordar que sobre el capital pesa sempre una hipoteca: la de beneficiar alhora el treballador i contribuir a una redistribució dels beneficis de l'empresa.

A Catalunya es repeteixen les dues mateixes concepcions distintes. Els presidents de les grans companyies elèctriques Fecsa i Enher, Joan Echevarría i Joan Rossell respectivament, davant dels mils de milions de benefici en els darrers exercicis de llurs empreses, han manifestat que cal reservar el capital per a noves inversions tecnològiques competitives, mentre que Pere Duran Farell, un del empresaris més potents d'Europa i promotor de la vinguda del gas natural d'Argèlia a Espanya, manifestava en el programa *Paral·lel*, del Canal 33, que el futur del món no és la competitivitat de l'empresa, sinó l'home i el seu desplegament. «Sense una ètica en aquest sentit, hi ha el perill de la destrucció de tots els humans i de tot el Planeta.»

El papa Pau VI, en la seva encíclica *Populorum progressio* («El progrés dels pobles»), manifesta que el benefici de l'empresa —fruit del treball i del progrés— només es pot considerar ètic, ultra altres consideracions, quan part d'aquest benefici reverteix en els treballadors, amb una especial atenció solidària als més desfavorits.

Notes insignificants

Germa Adrià

Buscar feina

«**Q**ue treballin. Que busquin feina. Que deixin la mala vida i que es pòsin a treballar.» Aquestes i altres expressions semblants són les que sovint haig d'escoltar, de boca dels que em recreen que ajudi les persones que han sortit de la presó, els vagabunds ja professionals o les prostitutes.

Segurament que els que em fan aquests retrets no han de buscar feina. Per a ells és una cosa fàcil. Només cal sortir de casa, trucar a una botiga o a una obra o una fàbrica i ja s'aconsegueix feina. Probablement, tots aquests que em renyen no saben que per a un lloc de feina s'hi presenten cinquanta aspirants. I que normalment demanen un *curriculum vitae*... és a dir, que confessis la teva vida.

I com confessarà la seva vida la prostituta que vol deixar la prostitució? O la persona que surt en llibertat després d'una condemna? Amb tot, hi ha gent que ho aconsegueix. És un miracle.

Ho va aconseguir Josi, després d'estar més de deu anys a la presó. Va anar a buscar feina a unes vuit empreses de neteja. No tenia cap currículum. Ara treballa en una parròquia i n'estan molt contents.

Peter, de 53 anys, no ho pot aconseguir. Dorm al carrer i no té papers. Fa poc em va dir que buscava feina.

Riti ho ha aconseguit. Treballa de vigilant de nit en un camp ras. Va estar set anys a la presó. Ara, tota la nit passeja entre fàbriques i està molt content.

Qui no ho aconsegueix és Poti, de 55 anys. N'ha passat vuit a la presó. Ja fa dies que corre la ciutat.

Tampoc no ho ha aconseguit Soti, una noia molt guapa que va voler deixar la prostitució, però que no ha pogut més i a tornat al seu *top-less*, de les set de la tarda a les dues de la matinada. I això que estava disposada a fer feines. Però va estar quatre anys a la presó...

Càritas té les seves cooperatives de feina. Al Raval tenim l'Estel-Tàpies. Hi ha d'altres iniciatives petites, però hi cap poca gent i les places sempre estan plenes.

Que treballin... A on? Que busquin feina... A on? Que abandonin la mala vida... És dolenta la vida que han de portar per sobreviure? Jo sovint invoco la patrona dels impossibles, però ni tan sols amb aquesta ajuda aconsegueixen trobar feina. Si els pogués dir que tiressin les xarxes com va fer el Senyor! Però, algunes vegades, tinc la temptació de dir-los que allarguin la mà.

Lourdes

1998

**Pedagoge i Biocesans
Hospitalitat de la Mare
de l'Assolida Lourdes
de Barcelona
usvàlids**

124è

Del 18 al 22 de
Presidit pel Cardenal de les,
Arquebisbe de Barcelona

125è

Del 18 al 22 de Setembre
Presidit pel Cardenal de les,
Arquebisbe de Barcelona

Informació i inscripcions:
HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES
Diputació, 2a planta, 1a 08007 - Barcelona
Tel: 487 40 00 Fax: 215 31 26
Organització tècnica: G.C.8

església en el món

Bons temps econòmics per a la Santa Seu

■ Els mitjans de comunicació concentren gran part dels esforços del Vaticà

ROMA.— «Etic molt content de poder anunciar que el 1997, per cinquè any consecutiu, la Santa Seu ha tancat el seu balanç econòmic en actiu», explicava Mons. Sergio Sebastiani, president de la Prefectura per als Afers Econòmics de la Santa Seu, quan va presentar el balanç econòmic del Vaticà en l'últim any. Les despeses han estat de 198 milions de dòlars i els ingressos, de 209 milions.

Des del 1991 la Santa Seu ha abandonat els números vermells, quan es va recordar la vigència dels canons 1.271 i 1.263 del Codi de Dret Canònic, que estableixen que les diòcesis han de col·laborar en el manteniment de la Seu Apostòlica. A les contribucions fetes per les diòcesis s'han d'afegir les que procedeixen de les congregacions religioses, que el 1997 van ser d'un milió 400 mil dòlars.

Els ingressos més importants del Vaticà arriben des de les institucions, les associacions de fidels i les fundacions eclesials, que en l'últim any han contribuït amb 46 milions i mig de dòlars. D'altra banda, la Santa Seu també obté beneficis de la inversió del seu patrimoni financer en els mercats accionaris (que han generat un actiu de gairebé 50 milions de dòlars) i dels immobles que té (que han proporcionat

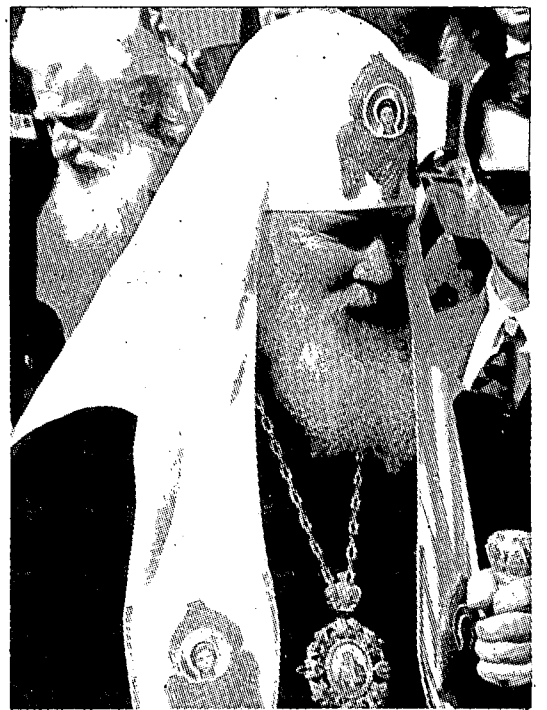
16 milions 200 mil dòlars).

Els mitjans de comunicació —Ràdio Vaticano, *L'Osservatore Romano*, la Tipografia Vaticana, la Llibreria i Editorial Vaticana, i el Centre Vaticà— són les obres que pesen més en el balanç econòmic, ja que perden uns 22 milions de dòlars. En aquest sentit,

Sebastiani explica que la gestió dels mitjans de comunicació del Vaticà és molt diferent a la d'una multinacional: «Per a la Santa Seu els mitjans són essencials, perquè el missatge del Papa, la seva veu i les seves imatges s'han de transmetre a tot el món.» *(Zenit)*

El Papa haurà d'esperar per viatjar a Rússia

ROMA.— Després d'una entrevista entre el secretari de la Santa Seu per a les Relacions amb els Estats, Mons. Jean-Louis Tuaran, i el patriarca de Moscou, Alexis II, es desprèn que encara és aviat perquè el Papa visiti Rússia. El mes de juny passat s'havia d'haver celebrat una trobada entre Joan Pau II i Alexis II a Viena, però a última hora el patriarca ortodox va cancel·lar la reunió. (*Zenit*)

El patriarca de Moscou, Alexis II.

MÈXIC

En defensa de Mons. Samuel Ruiz

MÈXIC.— En una de les visites que va fer el president mexicà, Ernesto Zedillo, a Chiapas es va referir als «teòlegs de la violència», la qual cosa es va interpretar com un atac a Samuel Ruiz i als religiosos de la seva diòcesi. Segons el nunci apostòlic, Mons. Justo Mullor García, «Samuel Ruiz s'ha pogut equivocar, com tothom, quan ha utilitzat un llenguatge fort però mai no he apreciat en ell tons guerrers i no veig que estigui involucrat en teologies de caràcter obertament extrem». (*Zenit*)

PORTUGAL

«Una lliçó de civilització a tot el món»

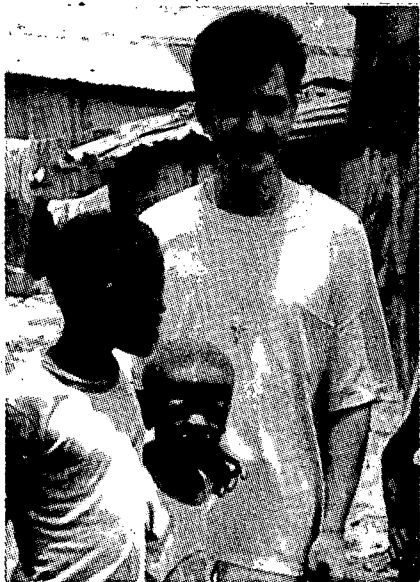
LISBOA.—«El secretari d'Estat vaticà, el cardenal Angelo Sodano, ha valorat el referèndum celebrat recentment a Portugal sobre l'avortament, i va assegurar que «Portugal ha donat un exemple d'estimació pel valor de la vida, una lliçó de civilització a tot el món». Els analistes consideren que el resultat del referèndum

—el «no» va guanyar amb un 51% i el 68% de la població no va votar—, és una victòria de l'Església catòlica. Segons el president de la Conferència Episcopal portuguesa, Mons. Antonio Monteiro, «el mèrit és dels nostres laics, de la seva unitat i de la seva determinació que ha superat les posicions polítiques». (*Zenit*)

AJUDA'NS I AJUDA'LS

Subscriu un missioner a «Catalunya Cristiana»

**Més de 300 missioners
reben «Catalunya
Cristiana» a tot el món.
La resta, esperen
un padrí.**

☐ JOSEP M. CLARAMUNT
Instituto Carlos Gracida
00184 Escolapios
68000 OAXACA. OAX
MEXICO..... 26.884 ptes.

☐ LLUÍS CAROL SOLER
Av. Papa Paulo E-0982
Casilla 1856
COCHABAMBA
BOLIVIA..... 26.884ptes.

(Marqueu amb una "x" el missioner que desitgeu apadrinar)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

Banc / Caixa

Entitat
 Oficina
 DC
 C/C o Llibreta

CATALUNYA+ CRISTIANA

c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

El pes de la llei

■ «Ad tuendam fidem» concreta jurídicament temes de fe i moral

VATICÀ.— La llei no gaudeix d'una acollida popular. Encara menys quan el seu incompliment comporta sancions. La premsa ha recollit amb esperit crític, fins i tot distorsionador, la carta apostòlica del Papa titulada *Ad tuendam fidem* («Per tutelar la fe»), signada el 18 de maig, i publicada a Roma el 30 de juny. De què es tracta? Quins valors hi ha en joc per provocar una intervenció d'aquesta mena? Com s'expliquen les reaccions que ha provocat?

Per no deixar-nos endur pels prejudicis o impulsos, cal anar als fets. Resulta indispensable una lectura del text, que és molt breu, i una consulta del Dret Canònic, al qual fa constants al·lusions.

Aquesta Carta Apostòlica és un *motu proprio*, expressió que fa referència a un acte legislatiu adoptat pel Papa per iniciativa pròpia. Entrem, per tant, en el terreny jurídic. Aquest acte legislatiu consisteix a afegir un segon punt al canó 750: «S'han d'acollir amb fermesa i creure també cadascuna de les coses proposades definitivament pel magisteri de l'Església pel que fa a la fe i els costums, aquelles que són exigides per custodiar santament i exposar fidelment el dipòsit de la fe; s'oposa, per tant, a la doctrina de l'Església catòlica qui rebutgi les proposicions proposades d'una manera definitiva.» Aquesta novetat té la seva repercussió sancionadora inclosa al canó 1.371: «Haurà de ser castigat amb una pena justa: primer qui, al marge del cas que tracta el canó 1.364-1, ensenyi una doctrina condemnada pel Romà Pontífex o per un Concili Ecumènic o rebutgi pertinacment la doctrina descrita al canó 750-2 o al canó 752 i, amonestat per la Seu Apostòlica o per l'Ordinari, no es retracti.» Totes dues inclusions també tenen lloc en el Codi dels Cànon de les Esglésies Orientals. Aquesta intervenció del Papa pretén omplir una llacuna jurídica i manifesta una preocupació clara sobre l'ensenyament de la fe i de la moral als seminaris i universitats catòliques pels diversos agents que intervenen, com són els bisbes, vicaris generals, sacerdots i ensenyants.

Categories de veritats

Hi ha tres categories de veritats. La primera es refereix a les veritats proposades per l'Església per ser cregudes com divinement revelades, ja sigui pel magisteri solemne de l'Església, o bé pel seu magisteri ordinari i universal. Dit d'una manera més senzilla, els dogmes de fe. La

segona, a la qual apunta aquesta carta apostòlica, comprèn les veritats proposades d'una manera definitiva pel magisteri de l'Església quant a la fe i els costums. La tercera es refereix a la doctrina que el Summe Pontífex o el Col·legi dels Bisbes, en l'exercici del seu magisteri autèntic, ensenyen sobre la fe i els costums, tot i que no sigui la seva intenció proclamar-la com un acte decisor.

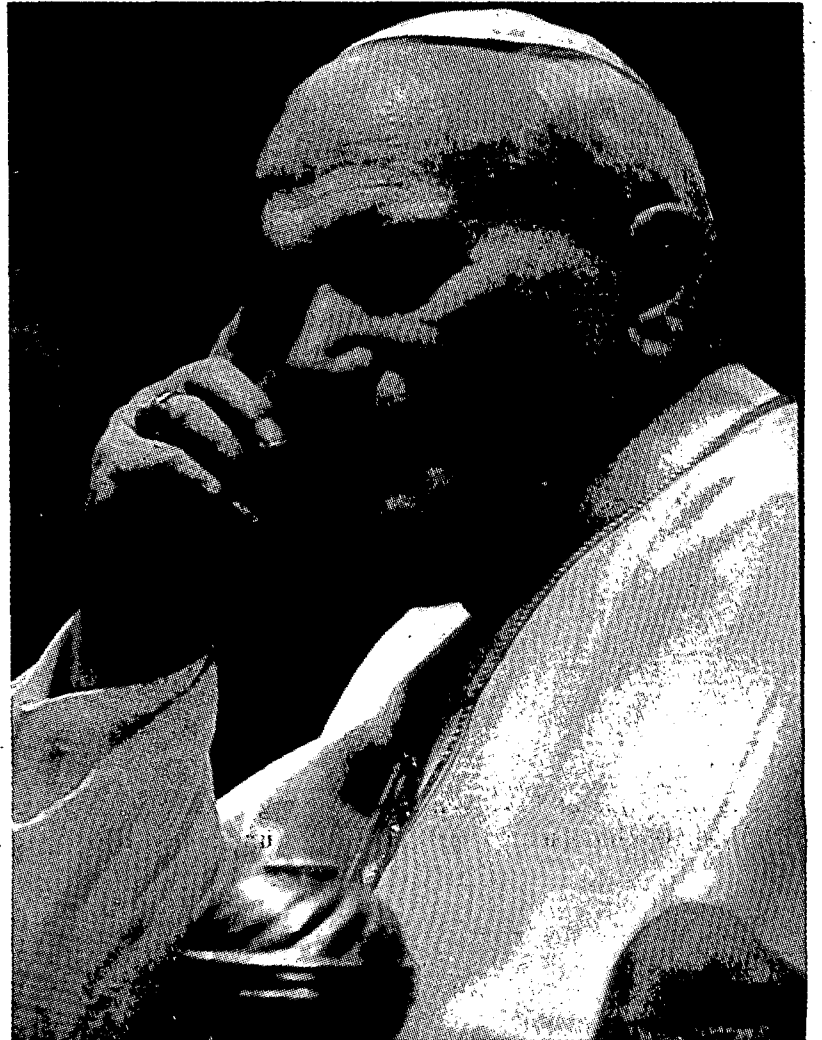
Les sancions previstes en cada cas són diferents perquè la categoria de la veritat no és la mateixa. L'excomunió immediata es reserva als casos d'apostasia, heretgia o cisma (canó 1.364). En el cas que ens ocupa cal un rebuig pertinaç a les veritats proposades d'una manera definitiva pel magisteri i no retractar-se després d'una advertència per la Seu Apostòlica o per l'Ordinari (bisbe). Significaria que una persona en aquesta situació no es troba en comunió plena amb l'Església catòlica. Només aleshores seria castigada «amb una pena justa».

Distorsió dels seus continguts

Ens trobem davant d'un tema delicat que requereix un tractament d'especialistes si no volem caure en la reacció fàcilment indocumentada. L'anàlisi de qüestions religioses a les pàgines de societat poden caure en aquests extrems.

Sembla que hi ha un afany de control de l'ensenyament de la fe perquè s'ajusti amb tot detall als enunciats i continguts emanats del Papa. Es pretén evitar la confusió. Les proposicions, amb ressons cartesians, han de ser clares i diferents. Es guanya en concreció, però també es corren riscos. Perden terreny el matis, la recerca intel·lectual, la investigació i el poden guanyar la fe il·letrada i el dogmatisme.

Tot i que algunes informacions periodístiques han accentuat l'efecte sancionador de la carta apostòlica, per a mi el debat autènticament de fons se centra en les anomenades veritats de segona

Joan Pau II.

categoria, aquelles que són proposades d'una manera definitiva pel Magisteri de l'Església. Quin és l'abast de l'expressió «definitiva»? La història de l'Església ha aconseguit amb el pas del temps una nova comprensió d'algunes veritats o un nou enunciat d'aquelles que no facilita l'adopció de postures definitives. A cada època històrica, s'ha de viure amb la llum que hom té i amb l'obertura a ulteriors descobriments o comprensions. El problema de fons rau en quines veritats s'inclouen en la sego-

na categoria. S'ha posat l'exemple que el sacerdoti ministerial està reservat als homes. En aquesta mena d'afirmacions és on se centraran les principals polèmiques o, com a mínim, on serà més difícil aconseguir l'assentiment intern de la fe que es demana. En fi, *Ad tuendam fidem* és un text jurídic de grans ressonàncies teològiques. Mentrestant, la fe segueix el seu camí.

Lluís Serra
Corresponsal a Roma

RETIRO ESPIRITUAL PARA SACERDOTES

Predicado por
RAFAEL PARDO
Legionario de Cristo

5-9 DE OCTUBRE, 1998

Casa de Espiritualidad «Villa Santa Mónica» Becerril de la Sierra (Madrid)

Organizado por los Legionarios de Cristo

Espanya

Més agilitat en la beatificació de màrtirs de la Guerra Civil

■ El procés busca el reconeixement de 117 sacerdots i seglars

ALMERIA.— El vicepostulador de màrtirs de la diòcesi d'Almeria, José Antonio Bernabé, ha dit a *Catalunya Cristiana* que la fi d'aquest mil·lenni seria una bona ocasió per accelerar els tràmits per a la beatificació de 117 sacerdots i seglars morts a Almeria per defensar les seves creences religioses en els anys anteriors i durant la Guerra Civil.

El procés de beatificació, que porta per nom «José Álvarez Benavides y otros 116 mártires», té com a objectiu reconèixer que durant la persecució religiosa no tan sols van ser martiritzats bisbes, sinó també molts sacerdots i seglars que «van donar la seva vida per la cristianitat». Per a la història de l'Església és una glòria —segons Bernabé— testimoni dels màrtirs» i destaca l'antecedent del 1993, en el qual es procedir a la beatificació de dos

bisbes d'Almeria que van desenvolupar la seva feina durant la Segona República i la Guerra Civil.

La conformitat de Roma per posar en marxa aquesta iniciativa de beatificació de 95 sacerdots i 22 seglars es va obtenir fa tres anys i des d'aleshores «no hem deixat de treballar —explica Bernabé— per aconseguir l'objectiu». De tota manera, es tracta d'un procés lent, que acostuma a durar molts anys, tot i que la voluntat del Papa de recapitu-

lar el sentiment de l'Església al final d'aquest mil·lenni podria ser «una qüestió molt positiva» per accelerar els tràmits l'any 2000.

Bernabé subratlla que els màrtirs són la màxima expressió de l'amor al proïsme, ja que van donar la seva vida i van vessar la seva sang per afavorir el sentiment cristià i la fe en Crist. Actualment, hi ha una llista d'uns 9.000 màrtirs pendents de ser beatificats pel Sant Pare.

Finalment, crida l'atenció sobre el fet que les figures dels màrtirs haurien de ser molt més conegudes per tots els cristians, ja que representen els caràcters més admirables i més decidits «sense tenir por de res ni de ningú».

Montse Sans

M. Bonifacia Rodríguez Castro.

Camí dels altars

BARCELONA.— Recentment va començar a la seu del Tribunal Eclesiàstic de Barcelona la instrucció d'un procés sobre la curació pressumptament miraculosa d'Esteban Vega Pardo, que va tenir lloc a Barcelona el 1994 i atribuïda gràcies a la intercessió de Bonifacia Rodríguez Castro, fundadora de les Serventes de sant Josep.

Bonifacia Rodríguez va néixer a Salamanca el 6 de juny de 1837. Aprèn en la seva joventut l'ofici de cordonera. Es va posar a treballar als 15 anys, quan va morir el seu pare. Després obre un taller de cordoneria, passamaneria i altres labors de la seva propietat. Moltes noies de Salamanca, atretes pels seus bons exemples, li demanen reunir-se a casa seva els diumenges i festius a la tarda. Totes juntes decideixen formar l'Associació de la Immaculada i sant Josep.

L'octubre de 1870 és destinat a Salamanca el jesuïta Francisco Javier Butiñá, que tenia grans inquietuds envers l'evangelització del món laboral. Bonifacia el pren com a director espiritual. Butiñá la convida a fundar amb ell una congregació religiosa. Ella accedeix i el 10 de gener de 1874 neixen les Serventes de sant Josep. Les cases de la Congregació s'anomenaven Tallers de Natzeret, perquè tenien com a model l'estada on Jesús, Maria i Josep guanyaven el propi aliment.

Bonifacia és destituïda com a superiora a Salamanca. Rebutjada, marginada i humiliada, accepta en silenci el seu sofriment. Funda a Zamora una nova comunitat, dedicada a preservar del perill les joves pobres que no tenien feina.

La seva vida segueix les empremtes del seu sant preferit, Josep de Natzeret, agermanats en la pregària i en el treball, vivint en la pobresa, caritat, silenci, humilitat i senzillesa. Mor a Zamora el 8 d'agost del 1905. El seu procés de canonització comença a Zamora el 1954. L'octubre del 1997 es lliura la posició sobre les seves virtuts i la fama de santedat a la Congregació dels Sants (Roma).

Victoria López, ssj

«Deixo el meu cor i la meva ànima a Alcalà»

MADRID.— L'1 de juliol el Papa va nomenar Mons. Manuel Ureña Pastor titular de la diòcesi de Cartagena. El 3 d'octubre prendrà possessió d'aquesta diòcesi. Des del 1991 era bisbe d'Alcalà d'Henares i substituirà en el càrrec Mons. Javier Azagra Labiano, que ha renunciat al govern pastoral de la diòcesi després de complir 75 anys.

Mons. Ureña reconeix que aquest nomenament «psicològicament m'ha sentat molt malament perquè presideixo una diòcesi de nova constitució i quan hem aconseguit crear i consolidar en gran mesura una consciència diocesana, em traslladen». Amb tot, afirma que «els camins del Senyor no tenen perquè coincidir amb els nostres, a més el que m'anima és la fe perquè és el motor de la meva vida».

Durant aquests set anys al capdavant de la diòcesi d'Alcalà d'Henares, Mons. Manuel Ureña explica alguns dels principals reptes als quals ha hagut de fer front: la

construcció de nous temples (8 ja són una realitat i se n'edifiquen cinc més, i s'han comprat 18 terrenys); s'ha constituït el seminari major i menor, «ple de seminaristes»; s'ha recuperat l'antiga Col·legiata magistral d'Alcalà d'Henares i s'està recuperant l'antic palau d'arquebisbes de Toledo.

Pel que fa a la seva nova destinació, Mons. Ureña afirma que «el problema no és on vaig, amb molt de gust i feliç, sinó d'on vinc. El bisbe estima la seva comunitat, deixo el meu cor i la meva ànima a Alcalà, de la mateixa manera que abans el vaig deixar a Eivissa».

Mons. Manuel Ureña va néixer a Albaida (València) el 1945. El 1973 fou ordenat sacerdot. És llicenciat en teologia i doctor en filosofia. El juliol del 1988 fou nomenat bisbe d'Eivissa i tres anys després, bisbe d'Alcalà d'Henares.

Rosa María Jané Chueca

GESMOR
DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció, què s'ha de fer?

Truqui al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors, parròquies i comunitats religioses

CENTRE DE RELACIÓ I ORIENTACIÓ MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Dirigit per una psicòloga col·legiada amb 23 anys d'experiència. Servei opcional de vídeo.

COSM, Balmes, 64, 3r 2a - Barcelona
Tel. (93) 487 71 80
Girona i Tarragona: (902) 11 38 12

Dies Domini: catequesi de Joan Pau II sobre el diumenge (1)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

La Carta Apostòlica de Joan Pau II sobre la santificació del Dia del Senyor —*Dies Domini*— representa un esdeveniment de primera importància per a l'animació de la vida cristiana i per a l'acció pastoral de l'Església. És, alhora, una crida a la societat de tradició cristiana per tal que no obli el sentit profundament humanitzador del ritme setmanal, i treballi per recuperar els valors que el diumenge havia introduït en la vida social.

Un document original i conciliar

El primer que s'observa en aquest document és la seva originalitat en la història i la seva coherència amb el Concili Vaticà II. Efectivament, fins ara no hi havia cap document del magisteri pontifici que estés dedicat íntegrament al diumenge; és, per tant, el primer en tota la història de l'Església. El Concili

Vaticà II, en la Constitució sobre la litúrgia, núm. 106, va oferir una definició sintètica del diumenge. Ara Joan Pau II ofereix una explicació esplèndida del que nuclearment s'havia dit en aquella definició, i l'Església haurà d'agrair-li una exposició tan completa i rica de matisos.

Seria absolutament falsa una interpretació de la Carta Apostòlica en termes de judici sobre la nostra societat. Algunes notícies de premsa han banalitzat el document, dient que el Papa criticava el futbol! El text del Papa és una clarificació sobre la diferència entre el «cap de setmana» i el «diumenge cristià». És una explicació eminentment positiva i gojosa del que significa per a l'home la «festa» que Déu li prepara i li mana «santificar». També és una explicació de com aquesta «festa» es concreta, per al cristià, seguint la tradició bíblica, en la celebració del primer dia després del dissabte, el diumenge, que, «a les

portes del Tercer Mil·lenni, continua sent un element característic de la identitat cristiana».

Un document catequètic

Una altra característica de la Carta Apostòlica és el seu caràcter eminentment catequètic. El Papa afirma explícitament que està comunicant quelcom més que la doctrina integral sobre el diumenge; la seva intenció és donar suport als pastors en la atenció «tan vital» en la vida de l'Església, i la de fer-se present d'alguna manera en les assemblees dels fidels per continuar el que va fer en el seu ministeri com a bisbe de Cracòvia i continua fent ara en les seves visites dominicals a les parròquies romanes. Aquest caràcter catequètic del document, que el fa particularment simpàtic, és també la clau per interpretar-lo.

Efectivament efecte: en aquesta clau es comprèn que el Papa estigui parlant

del diumenge com a realitat directament vinculada amb la fe en Crist ressuscitat, amb un llenguatge impregnat de referències a la Sagrada Escripura i a la Tradició patristica: un exemple per a les nostres catequesis. També es comprèn perquè el Papa té en compte clarament que les situacions espirituals que ambienten la vida dels cristians són diverses. En alguns casos, perquè l'organització de la societat on viuen no està sota la influència tradicional del cristianisme (països d'altres tradicions religioses), com tampoc ho estava la societat en la qual els cristians dels primers segles començaren a celebrar el diumenge; en altres, perquè, conservant encara socialment el ritme de la setmana, han deixat de percebre o s'ha afeblit la vivència d'allò que el diumenge significa per a la fe. El Papa s'adreça als cristians que viuen enmig d'aquesta diversitat de situacions amb l'esperança que «qui pugui entendre, que entengui».

Joia i sofriment de l'evangelització

(Col 1:24-28)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

El misteri revelat

Després de l'himne cristològic que llegim el diumenge passat, amb el qual sant Pau proclama la seva fe cristiana, l'Apòstol porta els colossencs a l'aplicació pràctica d'aquesta fe en la seva vida. En els versicles 21-23, sant Pau recorda als colossencs la seva antiga condició de pagans —«vosaltres, en altre temps estàveu allunyats, i amb les vostres obres us mostràveu contraris a Déu» (v. 21)— i com Déu, per la mort de Crist els ha reconciliat amb ell, «a fi de portar-vos a la seva presència, irrepreensibles i sense culpa» (v. 22), que és justament la nova realitat assumida pel cristià i, al mateix temps, el camp on lluita per tal de poder mantenir-se ferm en la fe rebuda (v. 23). El fonament de la fe és la revelació del misteri secret de Déu, «que ara ha revelat al seu poble» (v. 26), o sigui als cristians. A aquest poble, integrat per tothom que accepti el do de la revelació en Jesucrist, «Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus» (v. 27a). Així, per pura gràcia, els colos-

sencs —com també nosaltres— han arribat al coneixement del secret —el misteri— de la salvació universal de Déu. Eren objecte de la benevolença de Déu i no ho sabien. Ara, però, que Jesucrist ha mort per tothom, i ara que la revelació de la salvació de Jesucrist ha arribat a ells gràcies a la predicació de l'Església, poden sentir-se rics i grans, plens d'esperança de la glòria que ha de venir perquè Jesucrist és enmig d'ells. «El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres» (v. 27b).

Sant Pau confia als seus feligresos de Colosses allò que constitueix la glòria personal de l'Apòstol: «Jo sóc servidor d'aquesta Església» (v. 25a). Ell, Pau, ha estat cridat per Déu a anunciar als colossencs les promeses divines i a portar-los fins a Jesucrist. És apòstol, enviat per Déu, i enviat sobretot als pagans, que vivien ignorant i lluny dels misteris de Déu. I l'Apòstol ha assumit amb joia aquest servei. Per això anuncia Crist a tothom, sense fer distincions. Amonesta i instrueix tots els homes que vulguin escoltar-lo, en el coneixement de «tots els

secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist», a la maduresa del creient en Jesucrist (v. 28). Aquesta tasca apostòlica, però, no està pas lliure de dificultats. Plantar l'Església i ajudar-la a créixer, comporta molts sofriments. L'Apòstol ho sap per experiència personal. Precisament quan escribia aquesta carta es trobava empresonat a Roma. Per això confessa als seus cristians: «Ara estic content de patir per vosaltres» (v. 24a).

Qui estima pateix

En els nostres temps és molt convenient que meditem profundament aquesta expressió de l'Apòstol. Massa sovint sembla que el que cerquem en l'Església no sigui pas servir-la, sinó més aviat servir-nos d'ella. Hi cerquem seguretats, facilitats, defensa dels nostres drets particulars en comptes d'anar-hi a com-patir amb Jesús —el Cap de l'Església— i amb els germans cristians —els seus membres— en la realització de la tasca que Déu ens encomana a tots de fer conèixer a tothom el misteri de la salvació en Jesucrist. La

revelació d'aquest misteri va ser feta a través de la lluita i els sofriments de Jesús, del seu amor —la seva passió— per tots els homes. Així la humanitat arribava a la salvació. Ara l'Església, el signe i la realitat de la salvació de Jesús, necessita el treball dels apòstols. És novament Jesucrist —ara el Cos místic de Crist— el qui una i altra vegada inicia i segueix el camí del compromís de l'amor i del sofriment salvadors. I així l'Església tira endavant. Per això la joia de sant Pau es concreta en aquesta afirmació que hauríem de fer nostra amb tota valentia i amb tota la força del compromís del nostre baptisme: «Així continuo en la meua pròpia carn —en la seva vida— allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església» (v. 24b). ¿No creieu que aquestes paraules són un desafiament a nosaltres, cristians instal·lats i acomodaticis, porucs, fidels desitjosos de seguretats, quan el que convé amb urgència és la proclamació valenta i encarnada del Regne? Abans de respondre llegim els versicles que segueixen a la perícopa d'avui fins al versicle cinquè del capítol següent.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 4)

JULIOL

19. Diumenge

XVI de durant l'any. Verd. Lectures: Gènesi 18:1-10a / Salm 4 / Colossencs 1:24-28 / Lluc 10:38-42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pere de Cadireta, domin.; Símac, p.; Arseni, diaca; Santes, Macrina i Àurea, vgs.; Justa i Rufina, vgs. mrs.

Festa Major: a Alàs, Borgonya, Callús, Canillo, la Farga de Bebié, Olesa de Bonesvalls, Renau, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Gregori, Sant Martí Sarroca i Taüll.

20. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: Miquees 6:1-4.6-8 / Salm 49 / Mateu 12:38-42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pau, diaca, mr.; Vulmar, ab.; Macrobi, mr.; Santes, Margarida, vg. mr.; Càssia, mr.; Severa, vg.; Liberada, vg. mr.

Festa Major: a Palafrugell, la Riera de Gaià, Rupià, Santa Margarida de Montbui i Santa Margarida i els Monjos.

21. Dimarts

Fèria. Verd. Lectures: Miquees 7:14-15.18-20 / Salm 84 / Mateu 12:46-50. Si es vol: *Sant Llorenç de Brindisi* (MLI) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Daniel, profeta; Arbogast, b.; Jucundià, mr.; Santa Pràxedes, vg.

22. Dimecres

Santa Maria Magdalena, penitenta (MO) Blanc. Lectures: Jeremies 1:1.4-10 / Salm 70 / Joan 20:1-2.11-18

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teòfil i Platò, ab.; Menelau, ab. Festa Major: a Arnés, Bonastre, Corbera de Llobregat, la Masó, Masquefa, la Nou de Gaià, el Pont d'Armentera, el Pont de Vilomara, Pontons, Pradell i Ullà.

23. Dijous

Fèria. Verd. Lectures: Jeremies 2:1-3.7-8.12-13 / Salm 35 / Mateu 13:10-17. Si es vol: *Santa Brígida, vda.* (MLI) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Apolinar, b. mr.; Llibori, b.; Santa Primitiva, vg. mr.

Festa Major: a la Torreta.

24. Divendres

Fèria. Verd. Lectures: Jeremies 3:14-17 / Jeremies 31:10-13 / Mateu 13:18-23.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Víctor, Estercaci, Antinògenes, i Boris, mrs.; Santes, Cristina, vg. i mr., i Niceta, mr.

Festa Major: a Lloret de Mar i Santa Cristina d'Aro.

25. Dissabte

Sant Jaume Apòstol, patró d'Espanya (S) Vermell. Lectures: Fets 4:33.5:12.27-33;12:1b-2 (o bé: Fets 11:19-21;12:1-2.24) / Salm 66 / 2 Corintis 4:7-15 / Mateu 20:20-28.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Cristófol, mr.; Teodomir, mjo. mr.; Santa Valentina, vg. mr.

Festa Major: a l'Aranyó, Arties, Avinyonet de Puigventós, Balenyà, Begues, Belianes, Benissanet, Bràfim, Camarles, Casau, Cerdanyola del Vallès, Coll de Nargó, Creixell de Mar, les Escaldes, Espinelves, Espolla, Estaon, Figuerola del Camp, Fornells de la Selva, la Fuliola, Gallifa, Garidells, la Granja d'Escarp, Joanetes, Moja, Monistrol de Montserrat, Montpalau, Pallerols, Parets del Vallès, Pierola, la Pineda, les Planes d'Hostoles, Portbou, Queralbs, Ravós de Terri, Riudoms, Salt, Sant Carles de la Ràpita, Sant Jaume dels Domenys, Sant Jaume de Frontanyà, Sant Jaume de Llierca, Sant Jaume de Viladriver, Sant Martí de Centelles, Sant Pol de Mar, Santa Maria del Camí, Tivisa, la Torre de l'Espanyol, Vilaür i la Vilella Alta.

Lectures bíbliques

Diumenge XVI durant
l'any

Cicle C

Lectura primera

Gn 18:1-10a

Lectura segona

Col 1:24-28

*Senyor, no passeu sense aturar-vos
amb el vostre servent**El misteri que d'ençà que existeixen els
segles, Déu guardava amagat, ara l'ha
revelat al seu poble sant*

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.»

Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un bedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

Al-leluia

Cf. Lc 8:15

*Feliços els qui amb cor bo i dòcil
guarden la paraula de Déu,
i donen fruit amb perseverança.*

Evangeli

Lc 10:38-42

*Marta l'acollí. Maria ha escollit la millor
part*

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús entrà en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, ¿no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

Salm responsorial

14:1b-3a, 3b-4b, 5 (R.: 1a)

Qui podrà viure a la muntanya sagrada?

El qui obra honradament
i practica la justícia,
diu la veritat tal com la pensa;
quan parla, no escampa calumnies.

R. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

Mai no fa mal al proïsme,
ni carrega a ningú res infamant,
compten poc als seus ulls els descreguts,
honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès,
ni es ven per condemnar cap innocent.
El qui obra així mai no caurà. R.

Amics de Déu

Sant Camil de Lel-lis, prevere, 14 de juliol

Borratxo, llibertí, enviciat en el joc, fanfarró i buscaraons, així era Camil de Lel-lis. Va voler participar en una croada contra els turcs en companyia del seu pare ancià; aquest, víctima d'unes febres, no va poder retornar viu a casa seva.

Una llaga misteriosa es va obrir a la cama esquerra de Camil, que va ser com una creu durant tota la seva vida i que no es va guarir mai. Va entrar en relació amb els frares caputxins, que li van contagiar llur fervor religiós i així es va produir la seva conversió. Com que la llaga li impedia fer el noviciat entre els caputxins, Camil es va consagrar del tot a la cura dels malalts, presos i moribunds. D'hospital en hospital anava prodigant el seu zel caritatiu.

gant el seu zel caritatiu.

En la seva vida espiritual es va establir aquest principi: a l'Evangeli, Nostre Senyor ens mostra el proïsme com a imatge seva i anuncia que al Judici final premiarà allò que hom hagi fet als pobres com si hagués estat fet a Ell mateix. En conseqüència, cal servir sense límits. Amb aquest ideal, va rebre l'ordenació sacerdotal i va fundar una congregació que es dedicava a la cura dels malalts i que ha fet un gran bé a l'Església i a la societat.

Sant Camil tenia present que la sort de l'home es decideix en el moment de la mort; per tant, tot el que hom faci per acompanyar-lo i atendre'l espiritualment en aquest moment decisiu serà poc. Amb aquests pensaments, la vida de sant Camil fou una entrega absoluta i heroica als malalts. Malalt ell també, Camil es passava llargues hores a l'hospital atenent-los.

La nit del diumenge 13 de juliol fou una vigília lenta i dolorosa, i en el moment en què el sacerdot recitava la bella invocació: Que puguis contemplar l'humil i alegre rostre de Jesucrist, Camil va somriure dolçament i es va adormir en el Senyor. Així lliurava definitivament la seva vida a Déu aquest gran apòstol de la caritat.

Fem catequesi

Déu i la creació

De totes les creatures que Déu ha fet, les més perfectes són els àngels i els homes. Els àngels són esperits purs. En canvi, l'home és un ésser racional que té ànima i cos.

L'ànima és un esperit que Déu ha creat a imatge i semblança seva i que l'ha dotat d'immortalitat. Déu ha unit l'ànima al cos perquè aquest tingués vida. Déu ens ha creat perquè el coneguem, l'estimem i el servim com un pare i per arribar així a la felicitat del cel.

Déu anomenà «Adam» (home) el primer home i aquest anomenà «Eva» (mare) la seva esposa. Adam i Eva representen la humanitat sencera i per això els anomenem «els primers pares».

Déu va crear Adam i Eva donant-los un cos i una ànima. Nosaltres som descendents seus i, com ells, també tenim un cos i una ànima. La nostra ànima és un esperit que ens fa semblants al bon Déu. Amb la nostra ànima nosaltres podem comprendre, estimar, voler i pregar.

Litúrgia

La confirmació a Orient i a Occident

Als primers segles, la confirmació constitueix generalment una sola celebració amb el baptisme, i forma amb aquest «un sacrament doble», per dir-ho amb paraules de sant Cebrià. Ben aviat, però, la multiplicació de baptismes d'infants, en qualsevol època de l'any, i la proliferació de parròquies en el medi rural, ja no permeten la presència del bisbe en totes les celebracions baptismals.

A Occident, ja que es desitja reservar al bisbe l'acabament del baptisme, s'instaura la separació temporal dels dos sacraments. Orient els ha conservat units, de manera que la confirmació és donada pel prevere que bateja, però aquest només ho pot fer utilitzant el sant crisma (*myron*) consagrat per un bisbe.

La pràctica de les esglésies d'Orient —tant catòliques com ortodoxes— destaca més la unitat de la iniciació cristiana, cosa desitjable de totes totes. La de l'Església llatina vol expressar amb més intensitat la comunió del nou cristià amb el seu bisbe i, a través d'ell, amb l'Església catòlica i apostòlica.

Pels camins de la Bíblia

L'Apocalipsi

L'Apocalipsi és el darrer llibre de la Bíblia. Amb aquesta paraula grega, que vol dir l'acció i l'efecte de treure un vel, «desvelar», comença el llibre. És a dir, té com a objectiu revelar als homes les coses que únicament Déu coneix i que es refereixen a la història present i futura.

Cal reconèixer que per a la nostra mentalitat aquest llibre no és fàcil d'entendre. No és possible una interpretació al peu de la lletra. Convé llegir aquesta obra sabent-nos adonar del significat dels diversos símbols i imatges. Tot ens porta a veure que el missatge no és altre que el clam de l'esperança cristiana.

L'eix conductor del llibre és Jesucrist, el Fill de l'Home, el Salvador del món. Crist és l'Anyell, alhora mort i vivent. Per tant és un llibre cristocèntric. Tot parla d'Ell, a Ell hem d'adorar i invocar. L'estructura global del llibre és:

—Introducció. Adreça i salutacions.

—Primera part. Allò que succeeix. Part molt curta on s'exposa la situació de les set comunitats cristianes de la província d'Àsia. Explica amb estil profètic què pensa Jesús sobre aquestes esglésies.

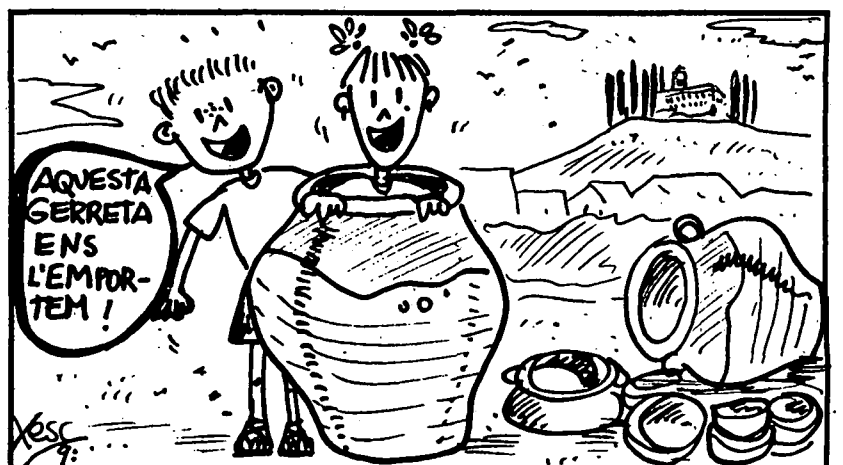
—Segona part. Allò que ha de succeir després. Es refereix al sofriment de les persecucions, veritable prova al nou Israel i mostra el triomf del Senyor. Joan fon en una perspectiva única la persecució present, el triomf pròxim i el judici final.

—Conclusió. Paraules finals. El llibre de l'esperança acaba amb mots esperançats: «L'Esperit i l'Església, esposa del Crist, demanen al Senyor que vingui.» El testimoni respon: «Sí, vinc de pressa.» I tot es clou amb el *Marana tha*, expressió grega que vol dir: Veniu, Senyor Jesús.

L'Oriol i la Laia
per Xesc

2 EL BAIXEMPORDÀ
PER UNA BONA VISITA CULTURAL
FA QUE VOLIN COM EL VENT
PER VEURE LA TERRISSA DEL BISBAL
I DELS FRANCISCANS EL CONVENT.

Tot fent dissabte

■ Menjar Solidari recull aliments dels mercats i els porta als més necessitats

Es llença molt menjar a les places i mercats municipals. Hi ha molta necessitat i ben a prop nostre. El 19 de març de 1997 es va constituir l'associació Menjar Solidari de

Badalona, que recull aliments de diferents mercats municipals per portar-los a punts de recollida com ara menjadors públics, bancs d'aliments i altres associacions. Amb

tot, des de fa cinc anys, un grup de voluntaris col·labora als mercats badalonins per tal d'intentar impulsar aquest projecte de solidaritat.

Segons han explicat els membres de l'entitat, una venedora del Mercat Torner de Badalona és l'ànima del projecte. Ella, a títol personal, va ser la que va començar, fa deu anys, a recollir menjar per dur-lo a famílies necessitades. En veure, però, l'any 1993, que la situació la desbordava econòmicament i físicament, va buscar el suport en un grupet de cinc o sis joves. Es van començar a fer uns torns per repartir la feina dels dissabtes, i entre tots es va finançar una furgoneta. Amb les ganes i la constància, el petit grup de joves va anar creixent fins a arribar a 15. Si bé els problemes econòmics se seguien fent palesos, ja hi havia prou voluntaris com per escampar la mateixa iniciativa en altres mercats municipals de Badalona. El Maignon va ser el segon mercat on Menjar Solidari continuà la seva tasca, però unes persones d'una comunitat de Badalona, necessitaven recollir aliments per als malalts i per aquest motiu, poques setmanes després, van deixar el mercat Maignon a aquella comunitat, tot començant la recollida d'aliments al mercat de La Salut.

El 24 de desembre de 1997 es va fer una recollida extraordinària d'aliments pels mercats habituals i pels altres restants (Llefià, Sant Roc i Pomar-Morera). En veure la bona acollida de les parades a cada un dels mercats esmentats, Menjar Solidari es va comprometre a fer tot el possible per poder obtenir el finançament de la segona furgoneta. Els aliments recollits en la jornada nadalenca es van destinar a la parròquia de Sant Jaume i a la de Sant Pau, ambdues de Badalona. Des de fa dos mesos Menjar Solidari recull aliments dels mercats de Llefià, Sant Roc i Pomar-Morera.

«Els queviures que recullen els vo-

Més de 45 voluntaris col·laboren amb Menjar Solidari.

luntaris ajuden, durant un parell de dies, a alimentar força gent», diu Antoni Morata, responsable de l'associació Menjar Solidari. Pels menjadors, diàriament, passen una mitjana de 400 persones (immigrants, desvalguts, indigents, marginats, gent de qualsevol raça o procedència...) que acudeixen als menjadors per tal de fer el que amb tota seguretat serà l'únic àpat del dia.

Un dissabte qualsevol

Cada dissabte la feina del soci o voluntari consisteix a recollir el menjar a les diverses parades del mercat i establiments del voltant, carregar-ho a la furgoneta i descarregar-ho posteriorment al lloc de destí.

«Per organitzar-se la feina, els asso-

ciats elaboren un calendari de torns trimestral que permet saber amb antelació els socis que hauran de dur a terme la recollida de menjar. Aquests calendaris són facilitats a tots els socis i supervisats setmanalment pels coordinadors de cada mercat, amb la finalitat de suplir les possibles absències que es puguin produir», diu Morata. Els promotors actuals del projecte són els mateixos socis i voluntaris de l'associació que, amb les seves pròpies aportacions econòmiques i el seu temps, procuren fer possible aquesta recollida i distribució d'aliments.

Encara queden molts llocs on poder recollir menjar i molts d'altres on repartir-lo. Menjar Solidari, en la mesura que sigui capaç, intentarà ser sempre el nexa d'unió entre «on en sobra i on

en manca». En aquest camp encara hi ha molta feina a fer. El responsable de l'associació comenta que estan mirant d'ampliar el nombre de socis i col·laboradors per disposar de les màximes possibilitats d'arribar a nous mercats com ara Santa Coloma, el Masnou o Montgat.

Francesc Domènech

**ASSOCIACIÓ MENJAR
SOLIDARI**
SANT PAU, 14, 1R
08911 BADALONA
TEL. 933 846 342
FAX 933 999 656

Propostes d'estiu

Muntanya, santuari i monestir

Muntanya, santuari i monestir; tres realitats que en constitueixen una de sola: Montserrat. Inscrita en la serralada Prelitoral Catalana, la muntanya serrada es troba entre les depressions Prelitoral i Central del Principat. Situada a la dreta del Llobregat, fa deu quilòmetres de llargada i només cinc d'amplada. Els punts extrems són el congost del Cairat, a llevant, i el coll de Can Maçana, a l'extrem de ponent. La vall de Marganell i l'altiplà de Collbató-els-Bruçs limiten la muntanya a nord i sud respectivament.

Qui contempli Montserrat des del nord n'obtindrà la imatge més bonica i comprendreà íntimament per què un nom tan peculiar: «muntanya serrada». Poetes, viatgers i geògrafs de totes les èpoques han constatat la fantasia de les roques i agulles que distingeixen aquest fenomen natural i n'han deixat constància en tractats i poemes. El Baró de Maldà, Jacint Verdaguer, Joaquim Ruyra, Joan Maragall i Josep Carner i tants altres hi han descobert i n'han cantat formes semblants a orgues, piràmides, castells, campanars i

cimborris; l'han comparada a un retaule gòtic, a un retaule barroc, a tota una catedral.

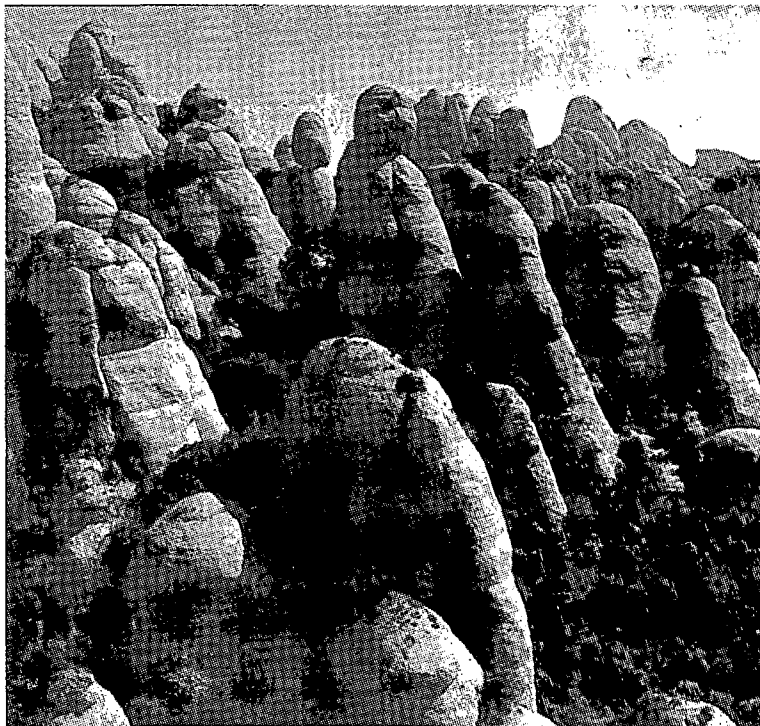
Santuari símbol d'un país

El santuari de la Mare de Déu de Montserrat s'ha convertit en símbol i identitat de tot un país; en símbol de la defensa de llibertat d'una terra, la catalana, amb una personalitat i una manera de ser molt arrelades en la consciència popular. Amb tot, el santuari montserratí és també centre de pelegrinatge des de temps antics i un dels més famosos de l'univers catòlic.

L'origen històric del santuari és l'ermita de Santa Maria, que el comte Guifré el Pelós va donar l'any 888 al monestir de Ripoll i de la qual no en queda res. La

basílica actual és una construcció de traça renaixentista amb vestigis tardogòtics; del segle XVI, consagrada el 2 de febrer de 1592. Les destruccions perpetrades per soldats de Napoleó el 1811 van malmetre l'antiga decoració del temple, que pels documents antics se sap que era fastuosa i abundant. En les obres de restauració hi va predominar una decoració d'arrel romàntica amb mostres notables del Modernisme arquitectònic. La façana monumental, que engloba santuari i monestir, va ser construïda a mitjan segle XX segons un projecte de l'arquitecte Francesc Folguera. La façana principal del temple, d'estil neoplateresc, obra de Francesc de P. Villar, va ser inaugurada el 1901.

Però potser el més característic del santuari montserratí és la imatge de la Moreneta: una escultura de fusta tallada, policroma, que data segurament de final del segle XII o dels primers anys del XIII. Sobre el color negre, els parers són diversos: s'ha atribuït al fum dels ciris, a la reacció química del vernís amb què havien estat encarnats el rostre i les mans de la figura o, fins i tot, al fet que s'oxidés la capa de plata que potser havia cobert aquestes parts de la imatge. També es pot pensar que aquesta morenora va ser volguda: és probable que la imatge romànica fos tallada en substitució d'una de més antiga, de cara i mans negres per qualsevol causa i, habituats tant els monjos com els fidels a venerar-la així, volguessin que

Les agulles montserratines.

fos al servei de l'església de Santa Maria. Els Reis Catòlics van incorporar Montserrat a la congregació monàstica de San Benito de Valladolid. La guerra napoleònica i els esdeveniments polítics posteriors van interrompre la vida conventual en diverses ocasions i definitivament el 1835. Però a partir del 1844 i sobretot del mandat de l'abat Miquel Muntades (1858-1885) es va restaurar la comunitat que ha perdurat fins als nostres dies (actualment hi ha uns 80 monjos), amb l'únic parèntesi de la guerra civil, de la qual van ser víctimes vint-i-cinc monjos. Per al repòs de les seves despulles mortals

tingué el mateix aspecte de l'anterior.

El gran abat-bisbe Oliba va fundar el monestir de Montserrat pels volts de 1025 en establir una petita comunitat de mon-

fou construïda la cripta de la basílica. (C.C.)

Per a més informació: tel. 938 350 251, ext. 3586.

Esposa

*On és que t'amagares,
Amat, i aquí em deixares gemegant?
Com el cervol fúgires,
havent-me així ferit;
t'isquí al darrera amb clams, i era partit.*

*Pastors, els que anireu
allà per les mallades al turó:
si per ma sort veieu
aquell qui més estimo,
digueu-li que pateixo, peno i fino.*

*Cercant els meus amors
iré per les muntanyes i riberes;
ni colliré les flors
ni temeré les feres,
i traspasaré els forts i les fronteres.*

Pregunta a les criatures

*Oh boscos i espessors,
plantades per la mà de l'Estimat!
Oh prat tot de verdors
de flors ben esmaltat!
Digueu si per vosaltres ha passat!*

Resposta de les criatures

*Mil gràcies vessant,
passà per 'quests boscatges amb pressura,
i, anant-los esguardant,
amb sola sa figura
vestits els va deixar de formosura.*

(Càntic espiritual, de Sant Joan de la Creu, que transcriurem íntegre en petits fragments que ens acompanyaran a cada parc natural)

Tens una cafeteria, un restaurant
o un negoci del ram de l'hostaleria?

Vols anunciar-te a Catalunya Cristiana?

*La recepta de la
Tieta Montserrat*

t'està esperant

Cada setmana una recepta de cuina
i el teu establiment anunciat al costat.

Truca al
934 905 988
i demana informació

societat

Exemple de compromís amb els més necessitats

■ Sor Genoveva Massip apadrina la quarta promoció d'educadors socials de la Ramon Llull

BARCELONA.— Sor Genoveva Massip, Filla de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, va apadrinar el 22 de juny la quarta promoció de diplomats en Educació Social de l'Escola Universitària d'Educació Social (EUES, de la Fundació Pere Tarrés) de la Universitat Ramon Llull.

Defensora de la llibertat i lluitadora pel respecte a la dignitat de totes les persones, el seu compromís amb els més exclosos l'ha portat a acollir i proporcionar recursos per a l'autonomia personal a aquells que més ho necessiten, però també a denunciar les injustícies socials. Un compromís que han volgut fer seu els 184 alumnes de l'EUES que s'han graduat aquest any.

L'acte de graduació, que es va celebrar a l'auditori Winterthur de L'illa Diagonal, va comptar amb la participació de Carles Armengol, director de l'EUES; Isabel Solà, cap d'estudis de la diplomatura; Eduard Sala, professor de la diplomatura; Josep Gallifa, vicerector de la Universitat Ramon Llull, i Mn. Manel Valls, con-

Sor Genoveva felicita una de les diplomades.

siliari de la Fundació Pere Tarrés.

L'acte va començar amb una pregària elaborada per un grup d'alumnes, seguida per les paraules de Sor Genoveva Massip, que va destacar la importància dels valors en la formació dels educadors socials. A través de la seva experiència en el treball amb drogodependents i malalts de sida a l'obra social de Santa Lluïsa de Marillac de la Barceloneta, Sor Genoveva va insistir que l'educador social, al marge de ser un professional de la intervenció social, no ha de perdre

mai l'esperit de gratuïtat, fent la seva tasca des d'una dimensió humana, sabent acompanyar i escoltar. (C.C.)

L'Schola Cantorum cubana, a l'Arquebisbat de Tarragona

TARRAGONA.— El dilluns 22 de juny va actuar al pati del Palau de l'Arquebisbat de Tarragona l'Schola Cantorum Coralina, del Centro Nacional de Música de Concierto de Cuba. El concert va ser organitzat conjuntament per l'Arquebisbat i l'Ajuntament de Tarragona, que van aprofitar així la gira que la formació musical fa per l'Estat espanyol.

Al concert, d'entrada gratuïta, van assistir-hi unes 200 persones. En la primera part es van interpretar peces de música sacra amb obres d'Arcadet, Hernández Dumenigo, Perosi, Prats i Schubert, a més de música profana del Renaixement. En la segona part la coral cubana va oferir una selecció de música del seu país i alguna samba brasilera, dedicada especialment a l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Lluís Martínez Sistach, amb motiu del seu sant. (J.B.)

Religió: una assignatura discriminada

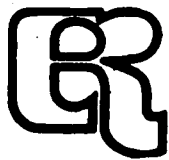
BARCELONA.— El nombre d'alumnes de Catalunya que fa religió a secundària «ha baixat en picat», tal com constaten membres de l'Associació de Professors de Religió de Catalunya, formada per 450 mestres. La principal raó és, segons ells, perquè l'assignatura, malgrat ser teòricament un crèdit comú, funciona en realitat com a variable i en franja de variables, des que es va aplicar el 1993 la reforma educativa. Per solucionar la discriminació, demanen que la religió sigui comuna a tots els efectes i, com a tal, tingui una alternativa específica. L'alternativa, com proposen, podrien ser crèdits d'ètica, de cultura religiosa, d'iconografia religiosa i altres religions, entre altres.

Maissa Noguera, professora de l'IES Milà i Fontanals del Raval de Barcelona, explica que l'alumnat, en arribar al centre, elegeix religió, però en veure que els companys fan esports, informàtica, psicologia o jocs d'autoconeixement, o bé crèdits de reforç, volen canviar-se. «Els que fan tecnologia, per exemple, s'han construït un cotxe amb piles — explica—; és evident que si el nano ha

de triar entre construir-se un cotxe amb piles o fer religió triarà el cotxe; jo mateixa, que sóc professora de religió, també me n'aniria a construir cotxes.»

«Tot això obliga el professor de religió —continua—, a banda de ser un professional, a ser com una mena de venedor de l'assignatura, un expert en màrqueting. Evidentment, convèncer una criatura que fer religió és tan interessant com fer esport és complicat. Pel que fa als pares, també es troben davant la disjuntiva de religió o bé, per exemple, un crèdit de reforç de matemàtiques.»

Bernat Villaronga, president de l'Associació de Professors de Religió de Catalunya i professor de l'IES Maragall de Barcelona, explica que al territori MEC (Ministeri d'Educació i Ciència), com que s'hi va aplicar un reial decret de 1994, no funciona aquesta franja de variables. A diferència de Catalunya, la religió hi és comuna i, a més, té una alternativa secundària. Bernat Villaronga manifesta que, si no se soluciona el tema, els professors de religió, en baixar la demanda, desapareixen «per mort natural». (C.M.)

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:
MISSAL FERIAL

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA
DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

**LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN
LA LITÚRGIA DE LES HORES**

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS
OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig
**ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES -
LES OBRES DE MISERICÒRDIA**
TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

Balcli's, sala de subhastes

Antonio Climent i Vicenç Climent són cosins. Els seus respectius pares, antiquaris de professió, van decidir confiar en ells i des de fa gairebé quatre anys dirigeixen la Sala Balcli's, que des del 1979 feia subhastes diàriament a Barcelona.

En entrar a la sala, al carrer Rosselló de

Barcelona, tocant a la Rambla de Catalunya, es pot veure una àmplia i variada exposició: hi ha vitrines plenes de delicades porcellanes i joies antigues, el terra és ple de catifes i les parets són cobertes per pintures catalanes dels segles XIX i XX, pintura espanyola i pintura

antiga. Els mobles i les làmpades acaben d'omplir l'estança.

La sala obre una exposició, d'entrada lliure, dies abans de cada subhasta. En entrar, hom pot pensar que està en una antiga mansió, plena de tresors de bellesa i bon gust.

—Com es poden acumular, en pocs metres quadrats, tantes antiguitats?

—Hi ha moltes persones que es desprenen de coses perquè les han heretat, o bé persones que es volen canviar un quadre per un altre i no saben com vendre'l. També hi ha qui es dedica a això, compren i venen antiguitats, hi ha de tot. Tots ells ens truquen a nosaltres i així és com arriben les peces aquí. Venim d'una família d'antiquaris i en vint anys hem venut uns trenta mil quadres, vint mil mobles i un llarg etcètera d'objectes. La nostra experiència ens avala.

—Quantes persones treballen a Balcli's?

—Som un equip de set persones amb tasques diverses. D'una banda, es tracta de fer els peritatges de les antiguitats, que vol dir desplaçar-nos per anar-les a veure. Després hi ha les persones que s'encarreguen de catalogar i arreglar les peces que arriben, i fer fotografies i les descripcions per al catàleg. També col·laborem periòdicament amb un grup de trenta persones.

—Com es pot saber si un moble o una pintura té un determinat valor?

—Moltes persones tenen coses a casa que les llençarien i després, quan les porten aquí i les venem, aconseguim uns bons preus. Precisament per això molta gent ve a Balcli's perquè no saben quin valor té allò que tenen a casa. La subhasta és el termòmetre de l'art i és el públic qui posa el preu.

—Les subhastes semblen una cosa allunyada del públic en general.

—Això és aquí. A tot el món, des de tota la vida, se subhasta. A Anglaterra, des del 1750. El que

manca aquí és confiança amb els professionals, el públic no ens coneix. Quan en una casa es trenca una aixeta es crida un professional. Si algú vol vendre un quadre o qualsevol altra cosa, ha de consultar i confiar en aquella persona que la podrà assessorar.

—Tothom que vulgui pot veure les peces que es subhastaran?

—Deu dies abans exposem les peces perquè la gent vingui, miri, toqui i preguntï i després es fa la subhasta. L'exposició és per a tothom: per a professionals i no professionals, per a aficionats a l'art i persones que senten curiositat.

—Però a la subhasta hi anirà qui tingui interès per comprar alguna cosa.

—La subhasta és d'entrada lliure, pot entrar qui vulgui. Per descomptat vénen professionals i col·leccionistes, però també ve molta gent i és que es passa una tarda molt amena. No és obligatori comprar pel fet de seguir amb interès una subhasta.

—Si hi ha algú que no ha tingut

Vicenç i Antoni Climent, directors de la Sala Balcli's.

ocasió de veure abans les peces potser no gaudirà tant quan les subhasten.

—S'edita un catàleg que està a disposició del públic amb una descripció molt exacta de cada peça. També s'envia a les persones que ho demanen i que no es poden desplaçar fins a la sala. Aquest catàleg és molt complet, amb dades exactes de cada peça: l'època, l'autor amb una breu descripció de la seva trajectòria artística, la descripció... També hi ha fotografies de les més interessants. El catàleg és com un petit llibre d'art. I n'editem un cada dos mesos!

—Què aconselleu a les persones que tenen mobles, ceràmica o pintures a casa però no saben si són de valor?

—A tot Catalunya hi ha moltes peces

cinc subhastes. A Barcelona, una al mes. Això és degut a què a Anglaterra mai no se'ls acudirà llençar una cosa antiga sense abans consultar un expert.

—Aquest servei d'assessorament que doneu té algun càrrec per a la persona que el sol·licita?

—Si algú té alguna peça que sigui una mica antiga, ens fa un truc i nosaltres, sense cap tipus de compromís, fem una valoració de la peça. Si després la vol o no posar a la venda ja és la seva decisió. El servei de valoració és gratuït. Només en el

cas d'algun desplaçament cobrem les despeses del viatge, com qualsevol altre professional, ja que ens desplacem per tot Catalunya, les Illes Balears o allà on calgui.

M.R.B

L'exposició de peces, d'entrada lliure.

La veu del metge

Dents sanes per menjar un bon gelat

Marta té 12 anys i li encanten els gelats a l'estiu. L'altre dia, ui!, quan es va menjar el seu gelat preferit va notar un fort i punyent dolor que es feia cada vegada més intens. Va córrer a explicar-ho a la seva mare, que va reconèixer de seguida el que passava: tenia càries.

Van concertar una visita al dentista i, aquella mateixa tarda, estaven assegudes a la sala d'espera. Mare i filla van entrar a la consulta. Marta va explicar al dentista que des de feia dies notava una cosa rara entre les dents i que aquell matí havia notat un dolor molt fort. El dentista li va fer algunes preguntes i, després, va explorar-li la boca. Allà, rere una mola, es veien unes taquetes negres. Per tranquil·litzar-la el metge li va explicar que l'excés de consum d'aliments ensucrats com els gelats contribueix a la formació de càries.

La mare li va preguntar què més

predisposava a tenir càries. Una mala higiene bucodental i la manca de calci i fluor, entre d'altres factors, va ser la resposta. A més, va comentar que la incorporació de fluor a la dentina pot servir de preventiu, cosa que s'aconsegueix enriquint l'aigua potable amb algun compost d'aquest element o amb dentrítics específics.

El facultatiu va curar la càries de Marta netejant l'orifici i segellant-lo amb un empastament i li va explicar que havia de raspallar-se les dents després de cada àpat i abans que passés una hora, ja que és llavors quan es comencen a formar

els àcids que ataquen l'esmal dental.

Marta va mirar una mica sorpresa i li va preguntar com havia de raspallar-se les dents. Amb 2 o 3 minuts ja n'hi ha prou, li va respondre; però has de raspallar-te les amb força per eliminar la placa dental formada per bacteris i tosca, i sempre des de la geniva. No t'espantis si sagnen al començament. Després has de rentar-te la boca amb aigua o elixir.

Acabada la intervenció, Marta va prometre seguir les instruccions per, així, no haver de deixar de menjar les seves postres preferides. (F.L.T.)

Conèixer el nostre cos

Com és una dent per dins?

Dins de la dent hi ha una cavitat que conté la pulpa dentària, formada d'un teixit vermellós i d'una ramificació dels vasos sanguinis i nervis dentaris. La cavitat de la pulpa està envoltada d'una substància dura de color groc, la dentina, que alhora està coberta, a la corona, per un teixit transparent més dur anomenat esmal i, a l'arrel, per un teixit resistent, de color groc opac, anomenat ciment.

Què és i com es produeix una càries?

Una càries dental és la destrucció de la part dura de les peces dentàries. Destrucció causada pels efectes de l'àcid produït per bacteris que utilitzen per a la seva nutrició les substàncies ensucrades retingudes entre les dents. L'àcid ataca primer l'esmal i després la dentina, fins a arribar a la pulpa dentària i les terminacions nervioses que s'hi troben.

Acostumen a cariar-se les peces on queden acumulades restes de menjar, on arriba poca saliva i on l'accés del raspall és més difícil, com per exemple entre els queixals. El procés forma cavitats o forats que s'inicien a la part superficial i van avançant fins a l'interior de la dent. Aquestes càries en adults poden necessitar de dos a tres anys perquè facin perillar la salut de la dent, però en els adolescents i nens poden evolucionar en pocs mesos.

Poden sorgir diverses càries a la mateixa zona i també provocar problemes com flegmons, *pulpi-tis gingivitis* i piorrea, per la qual cosa és aconsellable fer revisions periòdiques en la consulta del dentista. Com més cariada està una peça més difícil és tractar-la i, si ja està massa cariada, no es pot salvar amb un tractament de manteniment com l'empastament, sinó que s'hauria d'extreure.

Dr. Ferran L. Tognetta

Membre del Consell Consultiu de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears

Tu també tens dret a estar ben informat

subscriu-te a

CATALUNYA+ CRISTIANA

Puiggarí, 5
08014 Barcelona

Nom Adreça.....
D.P..... Població Província..... Tel
Em subscric a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import: ☐ anual (52 números) de 11.180 ptes.
☐ semestral (26 números) de 5.590 ptes.

El pagament de la subscripció el faré mitjançant:

☐ domiciliació bancària (en aquest cas emplena l'ordre de domiciliació)
☐ xec nominatiu que adjunto
☐ transferència al CC del setmanari

2 1 0 0 3 0 1 3 2 0 2 2 0 0 3 9 1 7 4 1
Entitat Oficina DC Compte

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/líbreta

Entitat Oficina DC Compte

Data.....

Signatura del titular del compte/líbreta

cultura

Milers de veus blanques canten a la pau

■ «Cantemus Domino, Al-leluia», lema del XXIX Congrés Internacional de Pueri Cantores

BARCELONA.— Del 7 al 12 de juliol la Ciutat Comtal ha estat l'escenari del Congrés Internacional de Pueri Cantores, que ha celebrat l'edició número vint-i-nou. En aquest Congrés s'ha recordat de forma especial el P. Miquel Altisent, gran promotor del cant religiós a Catalunya, amb motiu del centenari del seu naixement.

Més de 6.000 petits cantors han inundat Barcelona amb les seves dolces veus. El moviment internacional dels Pueri Cantores ha tornat a reunir els nens i nenes que converteixen els seus cants en una lloança a Déu.

Els Congressos internacionals se celebren cada dos anys, des de 1947, i alternen Roma amb ciutats de diferents països. París, Santiago de Compostel·la,

nitat en què nois i noies van poder fer noves amistats, van descobrir l'alegria de cantar junts d'una forma diferent a com ho fan a la parròquia o a l'escola i van llançar al món el seu missatge de pau a través del gregorià, la polifonia, la música clàssica i la popular.

L'emblemàtic Palau Sant Jordi va ser l'escenari d'inauguració del Congrés on es va donar la benvinguda a les diferents federacions de Pueri Cantores. Diverses personalitats es van encarregar de rebre aquests nens i nenes que arribaven a Barcelona animats per un esperit de pau i de convivència.

El tinent alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Albert Batlle, va destacar que la Ciutat Comtal ha estat escenari de diferents esdeveniments internacionals, però que el Congrés dels Pueri Cantores tenia «un especial significat per la joventut dels protagonistes i pel missatge de pau dels seus cants». De la seva banda, el conseller de Cultura de la

Generalitat de Catalunya, Joan M. Pujals, va recordar que «la música és una de les millors formes d'encendre les flames de la pau. Poques manifestacions com aquestes veus blanques són capaces de transmetre la tendresa del món».

Calorosa acollida de l'Església local

L'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles, com a pastor de l'Església diocesana, va manifestar la seva alegria per la presència dels Pueri Cantores. El cardenal va remarcar la il·lusió dels nens i nenes que lloen el Senyor amb els seus cants i la solemnitat que donen les seves veus a la celebració eucarística. I afegia: «Us revestiu amb les túniques com a símbol de la puresa dels vostres cors i de les vostres veus, i porteu una creu de fusta, signe de la fe i de l'amor a Jesucrist.»

El cardenal Carles va expressar el desig de compartir la música dels Pueri Cantores, com a símbol de fe i d'espiritualitat cristiana: «Desitgem que el fet de compartir l'amistat i el cant ens agermani a tots en un sentiment de fraternitat i fem realitat el desig del Senyor: "Que

Símbol del XXIX Congrés Internacional de Pueri Cantores.

l'acte inaugural i es va cantar el lema del Congrés, «Cantemus Domino, Al-leluia», sovint utilitzat pel P. Miquel Altisent per vocalitzar o ajudar a relaxar els nens.

Música per a la pau

Entre els diferents actes celebrats en el marc del XXIX Congrés Internacional de Pueri Cantores, destaca el concert de gala al Palau de la Música Catalana; el Dia d'Irradiació del Congrés, en què els participants van donar a conèixer les seves sensibilitats, segons països de procedència; i també van conèixer Catalunya. En definitiva, va ser un dia perquè els Pueri Cantores compartissin el seu patrimoni cultural i espiritual a través de l'amistat

i, sobretot, de l'alegria.

Sens dubte, un dels moments més emotius dels sis dies que va durar el Congrés va ser l'acte ecumènic de pregària, que va tenir com a tema el cant de la pau. El diumenge 12 es va cloure el XXIX Congrés Internacional Pueri Cantores i es va anunciar la pròxima cita a Roma.

Rosa María Jané Chueca

La música, camí cap a Déu

El sacerdot escolapi Miquel Altisent i Domenjó va néixer a Balaguer el 1898. Va iniciar moltíssims nens en l'amor a la litúrgia i el cant de l'Església, i el 1924 va crear a Olot un primer grup d'Amiguets de la Litúrgia. El P. Altisent era un musicòleg especialitzat en cant gregorià (va ser professor al Seminari Major de Barcelona) i ambrosià. També va ser director de l'Institut Pontifici de Música Sacra de Milà i de les Scholae Cantorum de Barcelona.

El P. Altisent va dirigir en diverses ocasions el cant de milers de cantaires com en l'entronització de la Mare de Déu de Montserrat, el 1947, o en la missa de cloenda del Congrés Eucarístic Internacional de Barcelona, el 1952.

En acabar el Concili Vaticà II va ser nomenat membre del Consili de Litúrgia i va contribuir a adaptar les melodies tradicionals al nou esperit litúrgic.

El 1950 publica un Cantoral Litúrgic i el 1975, *El cant gregorià, un model de música religiosa*.

Tòquio, Londres, Brussel·les o Salamanca han acollit aquesta trobada internacional. El 8 de juliol Barcelona va prendre el relleu de Salzburg, l'última ciutat on va tenir lloc el Congrés, i va acollir els milers de cantaires procedents dels cinc continents. Va ser una oportu-

tots siguin un.»

Igual que la resta de personalitats que van intervenir en la inauguració del Congrés, l'arquebisbe va recordar el P. Miquel Altisent.

Després dels parlaments, hi va haver una breu mostra de folklore català: castellers, sardanes i geganters. El president de la Federació Internacional de Pueri Cantores, Wim Buys, va tancar

SANTA MARTA SERVEIS ASSISTENCIALS

Assistència en postoperatoris, malalts crònics, malalts temporals.

Companyia a gent gran, ajuda a domicili, desplaçament a la consulta mèdica.

Tenir cura de nadons.

Servei a les clíniques i domicilis particulars sense cap imitació d'horari.

Infermeres, auxiliars de clínica, puericultores, vetlladores/ors.

Tel. 93 245 37 58 / 93 231 52 27

Una passejada pel cinema abans del cinema

■ Girona té l'únic Museu del Cinema de l'Estat espanyol

GIRONA.— Tres mesos després de la inauguració, el Museu del Cinema de Girona ja ha rebut milers de visitants, molts d'ells escolars i amants del setè art. Aquest museu reuneix la col·lecció de Tomàs Mallol, una mostra reconeguda internacionalment que recull la prehistòria del cinema. Les pel·lícules acaben amb el ja legendari *The End*. La proposta és saber com van començar, i aquest museu en dóna la resposta.

«Els homes sempre hem volgut ser fascinats.» En el documental que obre la visita al Museu del Cinema es recorda l'anhel humà de voler ser fascinats, sorpresos. Per entrar en aquesta fascinació els organitzadors proposen un viatge a través dels intents humans per fer que la imatge esdevingui moviment. El Museu del Cinema-Col·lecció Tomàs Mallol aplega milers d'objectes que pertanyen als inicis de la imatge amb la peculiaritat que l'espectador en té rèpliques a l'abast i les pot manejar. Els visitants són més que visitants, esdevenen espectadors i participen en l'itinerari. Hi ha nou audiovisuals amb projeccions contínues i escenaris que intenten donar un aire d'època, amb música de fons que fa que l'espectador es pugi imaginar com era aquell espectacle dels nostres rebesavis.

Hi ha peces realment espectaculars, però el museu no les ha volgut situar en grans vitrines exclusives, sinó que les ha integrat amb els altres objectes. Tot plegat contribueix a donar una visió general dels inicis de la imatge en moviment sense caure en mitomanies. Entre els objectes especials hi ha una bola xinesa, que és el primer projector d'ombres conegut des de fa més de dos mil anys. Hi ha teatres d'ombres, dibuixos anamòrfics, llanternes màgiques, teatres òptics i molts gravats que permeten al visitant introduir-se en aquest món de la fascinació pel moviment i per les innovacions de la tècnica.

El 1994 l'Ajuntament de Girona va adquirir la col·lecció d'objectes i aparells de precinema. El Museu és la seu permanent de la Col·lecció i en l'exposició es pot comprovar l'evolució tècnica dels aparells que amb el pas del temps convergiran en l'invent del cinema. El model expositiu combina el principi pedagògic i el científic amb esperit lúdic. L'alcalde de Girona, Joaquim Nadal, defineix el nou espai com «un museu nou, una col·lecció esplèndida i un edifici rehabilitat» i en destaca la singularitat, excepcionalitat i qualitat. Un dels atractius del museu és que la gent es pot fer una idea real i pràctica de què és la imatge i pot observar el pas de l'ombra al cinema.

Un museu lluny de Hollywood

La missió d'aquest museu és fomentar la difusió, ensenyament i investigació del llenguatge i la tècnica del cinema i de la representació de les imatges al llarg del temps a través de la conservació estudi i exposició de la Col·lecció Tomàs Mallol i d'altres exposicions temporals. No és un local amb objectes d'actors, guions originals o peces per a mitòmans. L'objectiu és recollir la història dels anys anteriors a aquest art. És per això que no hi ha referències a la vida hollywoodiana, tot i que al soterrani hi ha un petit homenatge mural on s'han escrit els noms dels actors, actrius i

directors més reconeguts actualment.

Pel que fa a les exposicions itinerants, aquest mes de juliol s'ha inaugurat una mostra sobre bandes sonores de cinema. El director del museu, Jordi Pons, vol impulsar la relació del visitant amb el centre i amb la ciutat i creu que el museu ha d'estar present en les activitats culturals que ofereix la ciutat de Girona. Pons destaca, a part de la col·lecció permanent, les exposicions, cursos i propostes didàctiques que ofereixen. Junament amb altres institucions, han preparat un curs per a professors on explicaran el tema del naixement del

cinema i la tecnologia de la imatge.

Coincidint amb l'any Lorca, han programat un cicle amb projeccions i films basats en la seva obra, amb especial incidència en la música. Està previst també impulsar un Club d'Amics del Museu i incrementar un magatzem consultable per a especialistes. Ara es pot visitar cada dia amb horari continuat fins a les vuit del vespre i a la botiga s'hi poden adquirir aquelles bandes sonores introbables o manuals de cinema útils per introduir-se en el món del cel·luloide.

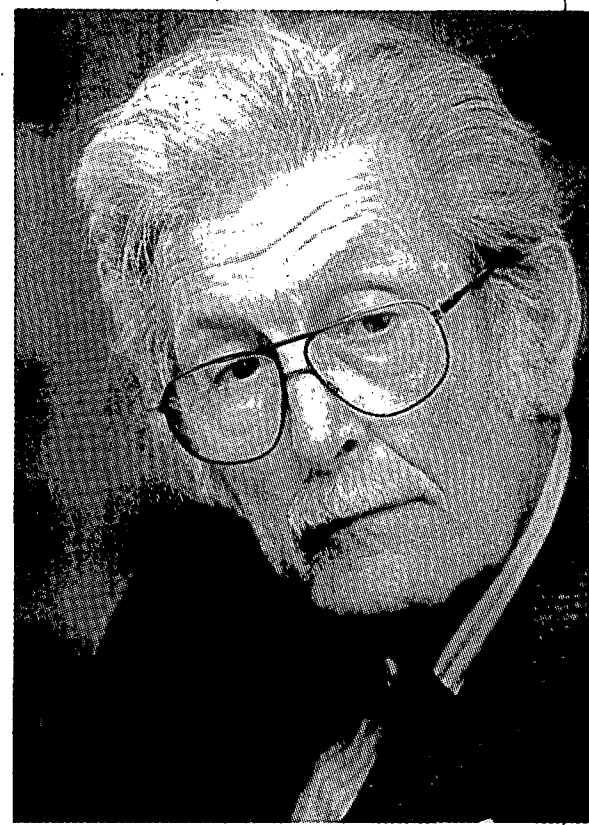
Miriam Díez i Bosch

Tomàs Mallol, el setè art com a obsessió

Tomàs Mallol i Deulofeu (Sant Pere Pescador, 1923) és cineasta i col·leccionista. Quan tenia sis anys, cada mes venia un francès amb un carro a passar pel·lícules al seu poble, Torroella de Fluvià, a l'Empordà. En aquestes projeccions hi assistia un embadalit Tomàs Mallol, que dut per la passió pel cinema ja es va construir una màquina amb fusta i filferros i passava una pel·lícula que li havia donat el francès. Aquest interès pel cinema «va quedar endormiscat durant uns anys», però va tornar amb més força. A part de ser un dels millors col·leccionistes mundials, Mallol ha produït i dirigit una trentena de pel·lícules.

Tomàs Mallol va decidir, al voltant del 1965, començar a comprar i exposar màquines de Pathé Baby. Aquest any va realitzar la seva primera pel·lícula, *El pastor de Can Sopa*. Entre els seus films podem destacar *L'Empordà*, *Daguerre i jo*, *Negre i Vermell* o *Homenatge*. Paral·lelament a la direcció, va anar comprant peces i les anava exposant, així com llibres que expliquessin la gènesi del cinema. Abans de ser col·leccionista tenia una empresa d'arts gràfiques. Ara està jubilat i considera que per tenir una col·lecció més que diners calen idees clares.

El seu criteri a l'hora d'adquirir els objectes ha estat, d'una banda, comprar elements que d'alguna manera representen un precedent del cinema i, de l'altra, objectes immediatament anteriors o posteriors a la invenció del cinema que servien per filmar o visualitzar imatges fotogràfiques en moviment. Hi ha també un interès per recollir objectes i aparells de cinema amateur i objectes de cinema infantil. La majoria pertanyen al segle XVIII i XIX, però també n'hi ha del segle XVII. En total són més de vint-i-set mil peces, de les quals més de quinze mil són grabats, dibuixos, pintures i cartells cinematogràfics, entre els quals hi ha el cartell de la primera projecció dels germans Lumière.

**EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ
EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.**

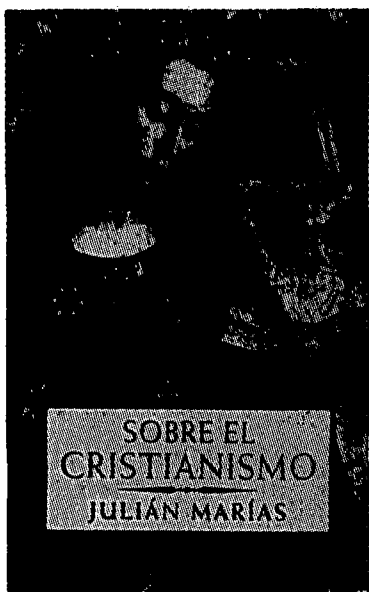
**Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!**

Llibres

Interrogants davant el canvi de Mil·lenni

Julián Marías (Valladolid, 1914) és doctor en filosofia i, en aquest llibre, intenta desxifrar des d'una òptica filosòfica i cristiana els problemes i els reptes que té l'Església catòlica al llindar del Tercer Mil·lenni. La identitat del sacerdot, el sentit del matrimoni, l'avortament, l'ateisme, les funcions del papat, el món islàmic, el Concili Vaticà II, són algunes de les qüestions que examina l'autor. «En els últims decennis —escriu Julián Marías—, s'ha pogut observar una estranya resistència a afirmar les perspectives essencials del cristianisme. S'han atenuat els plantejaments pròpiament religiosos, en benefici d'uns altres, sens dubte interessants, però secundaris, referents a assumptes econòmics, socials o polítics. S'aplica el nom «teologia» a innumbrables qüestions i no precisament a Déu.» (C.C.)

◀ **Julián Marías, *Sobre el cristianismo*.** Editorial Planeta, Col·lecció Planeta Testimonio, Barcelona 1997, 237 pàg.

Un remei per al mal humor

Com a remei per al mal humor, tan quotidià en la nostra vida diària, aquest llibre ofereix un programa que ens entrenarà per a l'autoanàlisi, per a la recerca d'objectius i per resoldre els nostres problemes tot elaborant una estratègia personal antienuig. D'aquesta manera, el llibre explica que no tan sols les persones són diferents, sinó que els motius d'enfadament també poden ser molt diferents: així, hi ha els espontanis, que marxen tan ràpid com han arribat, i els que, en canvi, ens acompanyen durant molts de temps. El llibre té un total de nou capítols que ajuden a fer la vida una mica més agradable. (C.C.)

Hedwig Kellner, *No te compliques la vida.* La estrategia antienuig. Editorial San Pablo, Madrid 1997, 229 pàg.

El fruit saborós de l'amor

Aquest és el segon llibre de la trilogia *Estimar i sentir-se estimat*, de la qual ja s'ha publicat el tercer, titulat *Ja ara..., però encara no...!* «A més de la pregària, estimar comporta tenir unes actituds de base, entre les quals cal assenyalar la presència manifestada des del diàleg a la pau, amb l'alegria de donar-nos, serens enmig del brogit del món; portadors d'un amor esperançat en un testimoni atge responsable..., com correspon a tot batejat cridat a ser perfecte, en l'amor misericordiós, com ho és el de Déu, el nostre Pare...» (Mt 5,48). És aquest l'amor, l'estimació, que envaeix *Fruits de l'amor*: «Un fruit saborós és estimar de tal manera que l'altre mai no se senti sol, especialment en la seva lluita o en el seu plor», diu el pròleg. (C.C.)

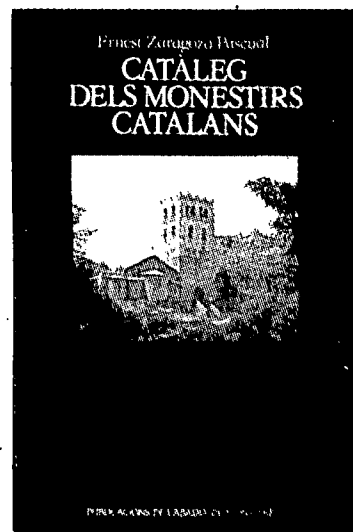
◀ **Lluís Antoni Sobreroca, *Fruits de l'amor*.** Ediciones STJ, Col·lecció Maior, Barcelona 1998, 170 pàg.

Catàleg monacal

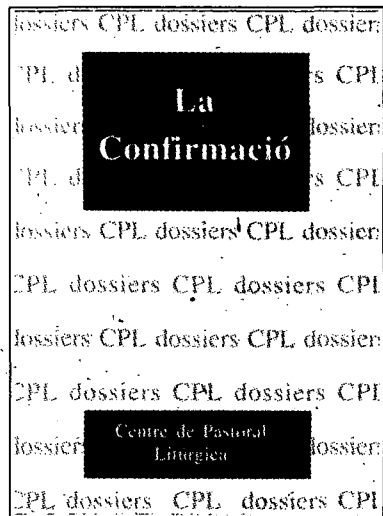
Durant tot l'any, però sobretot en època de vacances, és interessant comptar amb un catàleg com aquest que comprèn geogràficament tots els monestirs existents des de la Catalunya francesa fins a la franja d'Aragó, d'acord amb els límits dels antics bisbats de la zona. Són un total de 425 monestirs. «Cal advertir, però —precisa l'autor, Ernest Zaragoza—, que el lector només hi trobarà els monestirs pròpiament dits, tant de monjos com de monges (prebenedictins, benedictins, cistercencs, cartoixans, jerònims, de cañonges regulars, premonstratsos, celestins, antonins, i les comandes d'hospitalers i templers, amb exclusió dels convents d'ordes mendicants i les cases de les congregacions de clergues i germans i germanes.» Per a les vacances, doncs, aquesta guia pot oferir un bon itinerari pels monestirs dels ordes religiosos fundats abans del segle XIII. (C.C.)

Ernest Zaragoza, *Catàleg dels monestirs catalans*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona 1997, 261 pàg.

El sentit de la confirmació

Per aprendre a valorar el sagrament de la confirmació és especialment útil aquest volum que es divideix en quatre apartats: el «Sentit del sagrament», «La celebració», «Materials» i «Quatre testimonis». Aquest dossier, doncs, se centra en la celebració de la confirmació per captar-ne millor el sentit i per a la seva millor preparació. Per això és important la primera part d'aquest llibre dedicada al «Sentit del sagrament». Segueix una àmplia presentació de «La celebració», orientacions i suggeriments que serveixen tant per valorar els signes centrals com per atendre tot el que calgui per aconseguir una celebració adient. Per això s'inclou l'apartat de «Materials», com textos que —adaptats i seleccionats segons cada circumstància— facilitin una millor celebració. Uns testimonis des de l'experiència pastoral complementen aquest dossier. (C.C.)

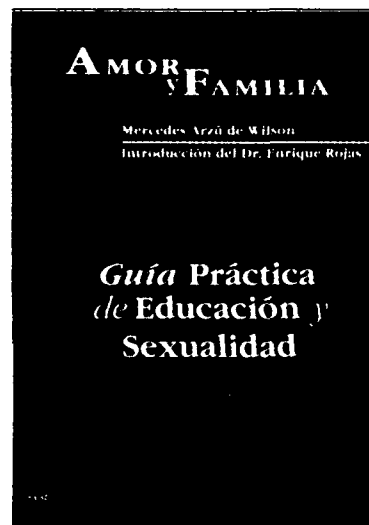

◀ **La Confirmació.** Centre de Pastoral Litúrgica, Barcelona 1998, 113 pàg.

Respostes sobre sexualitat

Com funciona la sexualitat humana; la seva evolució durant la vida; en què consisteixen els anticonceptius i quins són els efectes; com aplicar el mètode Billings de planificació familiar natural; com transmetre als fills el valor de la sexualitat humana, etc. Aquestes i altres preguntes reben en aquesta guia una explicació clara i profunda a càrrec de Mercedes Arzú de Wilson, que ha dedicat la seva carrera a la defensa i promoció de la família. Ha participat, així, com a representant de la seva fundació, Family of the Americas, i com a delegada del seu país natal, Guatemala, a les recents conferències de l'ONU al Caire, Copenhaguen, Pequín, Istanbul i Roma. (C.C.)

Mercedes Arzú de Wilson, *Amor y familia. Guía práctica de educación y sexualidad*. Ediciones Palabra, Madrid 1998, 494 pàg.

TELEVISIÓ

Diumenge 19

08.45 *Tiempo de creer* (programa religiós protestant setmanal)
«Comunidad judía: ¡Feliz Año Nuevo!».

09.00 *Pueblo de Dios*

«Los últimos de Filipinas». Las Piñas i Navotas són dos barris suburbials de Manila que pateixen les mateixes mancances: amuntegament, pobresa, insalubritat, etc. Diversos grups cristians compromesos s'esforcen per millorar les condicions materials i espirituals de la seva vida.

09.30 *Últimas preguntas*

«El próximo domingo, fiesta de los abuelos». Ángel García, sacerdot fundador de Mensajeros de la paz, Edad Dorada, Teléfono Dorado, té la felicitat iniciativa de celebrar cada any la Jornada dels avis, coincidint amb la festivitat de sant Joaquim i Santa Anna, avis de Jesús.

09.55 *Testimonio*

«San Francisco, historia de un santo». Un dels sants més falsificats per la imatgeria i per la llegenda és sant Francesc d'Assís. Per a uns, és un ecologista pioner mentre que, per als altres, és un contemplatiu.

10.00 *Santa Missa*

Amb la participació de l'Escola Coral Sant Fost, de Sant Fost de Campsentelles (Vallès Oriental, arquebisbat de Barcelona), sota la direcció de Pelegrí Bernal. (Director y celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)

10.45 Esglésies de Catalunya

Dilluns 20

17.15 *Pueblo de Dios*

Cada dissabte

09.20 *Signes dels Temps*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Ràdio Televisió Llinars

Cada divendres

21.00 *La veu de la parròquia* (dirigit i presentat per Jaume Abril).

Divendres 17

20.30 *Creure avui*

Espai cultural: «150 anys de la missa de les Santes de Mn. Joan Blanch.» Una missa interpretada, el 27 de juliol, amb orquestra i cor de 130 cantaires. Aquesta commemoració coincideix el mateix any de la commemoració dels 150 anys del primer ferrocarril Barcelona-Mataró. (Dirigit i presentat per Ramon Safont-Tria.)

Dilluns 20

20.30 *Creure avui* (repetició del programa emès divendres)

Cada dijous

21.40 *Paraula i vida*

Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

Cada divendres

13.40 *Paraula i vida* (repetició del programa emès dijous)

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Frecuencia 11804 Mhz - Cod. MPEG.

RÀDIO

De dilluns a divendres:

—de 8 a 8.30 *El Primer Cafè*

—de 8.30 a 21.00 *Radiofórmula musical*:

Butlletins cada quart d'hora amb informacions generals, de serveis, Església i culturals. Informacions esportives durant les tardes del cap de setmana.

Comentari de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Cada dia:

—de 5 a 8 *Radiofórmula musical*

—de 2 a 5 *Comentari de l'Evangeli, Espurna d'Alba, Música instrumental*

Dilluns

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
21.30-22.00 *Música (Programa d'economia en preparació.)*
22.00-23.00 *Nit d'estels*
23.00-24.00 *Galàxia esport*
24.00-1.00 *Estima la vida - La font del gat*
1.00-1.30 *So de cine*
1.30-2.00 *Cova de jazz*

Dimarts

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
21.30-22.00 *Crèixer amb els anys*
22.00-23.00 *Nit d'estels*
23.00-24.00 *Viure el dia dia*
24.00-1.00 *Versió original - Com un tros de vida*
1.00-1.30 *Dos quarts de nit*
1.30-2.00 *Cova de jazz*

Dimecres

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
21.30-22.00 *L'enigma*
22.00-23.00 *Nit d'estels*
23.00-24.00 *L'excusa*
24.00-1.00 *Bojos per la ciència - Panòrama cultural*
1.00-1.30 *Mentides de bolero*
1.30-2.00 *Diccionari de cinema*

Dijous

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
21.30-22.00 *Els veïns de l'escala*
22.00-23.00 *Nit d'estels*
23.00-24.00 *En família*
24.00-1.00 *Agora*
1.00-2.00 *Estels de colors*

Divendres

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
21.30-22.00 *Un país a la motxilla*
22.00-23.00 *Nit d'estels*
23.00-24.00 *Temps d'acció*
24.00-1.00 *Amb llum pròpia*
1.00-2.00 *Obladit obladà*

Dissabte

7.00 *A cort obert*
8.00-8.30 *On tu em diguis*
8.30-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.30 *Des de Nashville*
21.30-22.00 *La veu del campanar*
22.00-23.00 *La porta del temps*
23.00-24.00 *Panorama de cinema*
24.00-2.00 *Fila 7 - Les novetats a cau d'orella*

Diumenge

7.00 *Raons per viure*
8.00-8.30 *On tu em diguis*
8.30-9.00 *Cova de clàssics*
9.00-10.00 *Tot sardana*
18.45 *Eucaristia*
21.00-21.30 *Els noms de la música*
22.00-23.00 *Contraatac*
23.00-24.00 *La vigília*
24.00-1.00 *Temps de paraula - Tornar a creure*
1.00-2.00 *A cel obert*

Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

de 8.30 a 8.45 *Informatiu matí*
de 14.00 a 14.15 *Informatiu tarda*
de 9.00 a 13.00 *Informació local cada hora*

Dilluns

Programació d'estiu

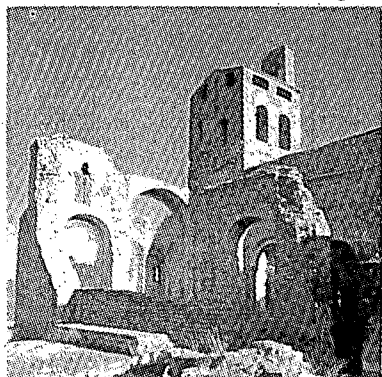

Dimecres

Programació d'estiu

Dijous

21.30-22.00 *La taula de l'Evangeli*

Dissabte

Programació d'estiu

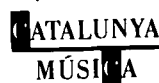
Diumenge

08.30-9.00 *La taula de l'Evangeli*

21.00-22.00 *Dret a la intimitat (programa en preparació)*

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h *Reflexión matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Ángelus*. De diumenge a divendres, a les 15.00h *El espejo*. De dilluns a dijous, a les 15.30h *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.00h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h *Santorai*. Diumenges, a les 7.20h *Guía dominical*. 9.00h *Santa Misa*. 9.45h *Informativo diocesano*. 10.00h *Iglesia noticia*. 14.30h *Letra y música*. 22.00h *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO ESPAÑA CATALUNYA (FM 94.9) - Dissabtes i diumenges, de 7.00 a 8.30h, *Los jóvenes hablan de Dios*: programa religiós que inclou el Sant Rosari, l'Evangeli comentat, testimonis, entrevistes i actualitat.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h: *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a Antonio Cabello, salesià, professor de filosofia a la Universitat Catòlica de Lima; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

Ràdio Desvern

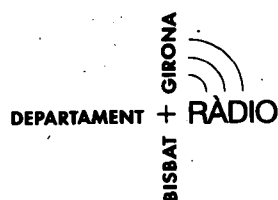
RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *Notícies* i *El significat de l'Evangeli*. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 14.10h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) divendres 13.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (106.0 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 18.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet**. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 8.55h. **Ràdio Calella** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 8.45h.

També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R. Dos.84 Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

Retransmissió en directe de la *Missa dominical*. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*. L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Móra d'Ebre-SER** (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Cero Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Radio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Ulldacona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: Santa Missa.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peraire

Tel. 93/ 490 59 88 - Fax: 93/ 490 20 35

VACANCES

Misses a llocs d'estiueig de la costa

✓ **ALDEA, L'**
Parròquia de Sant Ramon
V.: 20.00 h. D.: 11.30 h.
Parròquia de Sant Josep
D.: 10.30 h, 20.00 h.

✓ **ALELLA**
Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h. D.: 10.00h, 12.00 h, 20.00 h.

✓ **ALTAFULLA**
Parròquia de Sant Martí
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.
Barri Marítim
V.: 20.30 h. D.: 10.00 h, 20.00 h.

✓ **AMETLLA DE MAR, L'**
Parròquia de la Purificació de Maria
V.: 19.00 h. D.: 10.30 h, 19.00 h.

✓ **AMPOLLA, L'**
Parròquia de Sant Joan Baptista
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.00 h, 20.00 h.

✓ **AMPOSTA**
Parròquia de l'Assumpció
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h, 20.00 h.
Parròquia del Sagrat Cor
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 19.30 h.
Parròquia de Sant Josep
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 10.00 h, 11.30 h.

✓ **BEGUR**
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 20.00 h.
Capella de Fornells
V.: 16.45 h.

✓ **BENICARLÓ**
Parròquia de St. Bertomeu:
V.: 20.30 h. D.: 8.00 h, 10.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 20.30 h.
Parròquia de St. Pere, Apòstol
V.: 19.30 h. D.: 8.30 h, 10.03 h, 12.00 h, 19.30 h.
Parròquia de Sta. Maria del Mar
V.: 20.00 h. D.: 9.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.

✓ **BLANES**
Parròquia de Sta. Maria
V.: 19.00 h, 20.15 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h, 20.15 h.
Parròquia de la Sgda. Família (Els Pins)
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 10.00 h, 11.30 h, 20.00 h.
Parròquia de Santa Teresa
D.: 9.30 h, 11.30 h.

✓ **CABRERA DE MAR**
Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Santa Helena d'Agell
D.: 10.45 h.
Joan XXIII, n. 1
V.: 18.30

✓ **CABRILS**
Parròquia de Santa Creu
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 12.00 h, 19.30 h.

✓ **CADAQUÈS**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.45 h, 11.00 h, 18.00 h, 20.00 h.

✓ **CALAFELL**
Parròquia de la Santa Creu
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.00 h.
Parròquia de Sant Pere (platja)
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 10.00 h, 19.00 h, 20.00 h, 21.00 h.

✓ **CALDES D'ESTRAC**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h.
Santuari del Carme
V.: 18.45 h.

✓ **CALELLA DE LA COSTA**
Parròquia de Santa Maria i Sant Nicolau
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 10.00 h, 12.00 h, 18.00 h, 20.00 h.
Agustins
V.: 20.00 h. D.: 10.30 h, 12.30 h, 17.30 h.

✓ **CALELLA DE PALAFRUGELL**
Parròquia de Sant Pere
V.: 21.00 h. D.: 11.00 h, 21.00 h.

✓ **CALONGE**
Parròquia de Sant Martí
V.: 21.00 h. D.: 8.00 h, 10.00 h, 11.00 h, 20.00 h.
Capella de Sant Jordi
D.: 12.00 h, 18.00 h.
Torre Valentina
D.: 11.00 h.

✓ **CAMBRILS**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.
Santuari de la Mare de Déu del Camí
D.: 11.30 h, 19.00 h.

✓ **CANET DE MAR**
Parròquia de Sant Pere i Sant Pau
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Santuari de la Misericòrdia
D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ **CASTELL D'ARO**
Parròquia de la Nativitat
V.: 21.00 h. D.: 11.00 h, 21.00 h.
Ermita del Remei
D.: 18.00 h.
Capella del Pla de Sant Pol
V.: 20.00 h. D.: 20.00 h.

✓ **CASTELLDEFELS**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 20.00 h.
Capella Bella Mar
V.: 19.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Vista Alegre
V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.
La Pineda (a l'aire lliure)
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

✓ **CASTELLÓ D'EMPÚRIES**
Parròquia de La Purificació:
V.: 19.00 h, 20.30 h. D.: 9.00 h, 10.00 h, 12.00 h, 20.30 h.

✓ **COMA-RUGA**
Parròquia de Sant Ramon
V.: 19.00 h, 20.00 h, 21.00 h. D.: 12.00 h, 19.00 h, 20.00 h, 21.00 h.
Temple de Sant Salvador de Mar
V.: 20.00 h, 21.00 h. D.: 10.30 h, 20.00 h, 21.00 h.

✓ **CREIXELL**
Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

✓ **CUBELLES**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.

✓ **CUNIT**
Parròquia de Sant Cristòfol
V.: 20.30 h. D.: 8.00 h, 11.00 h, 19.00 h. (agost), 20.00 h.

✓ **DELTEBRE**
Parròquia de l'Assumpció de Maria (Jesús i Maria)
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.
Parròquia de Sant Miquel Arcàngel (La Cava)
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.00 h, 20.00 h.

✓ **EMPÚRIES**
Parròquia de Sant Martí
D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ **ESCALA, L'**
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.30 h. D.: 11.00 h, 12.00 h, 20.30 h.

✓ **ESTARTIT, L'**
Parròquia de Santa Anna
V.: 18.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h, 10.00 h, 11.00 h, 18.30 h, 20.00 h.

✓ **HOSPITALET DE L'INFANT, L'**
Parròquia de Sant Pere, Apòstol
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ **LLANÇA**
Parròquia de Sant Vicenç
V.: 19.00 h. (Grifó), 19.30 h. (Port) D.: 8.30 h. (Port), 11.00 h. (Vila), 19.00 h. (Vila), 20.30 h. (Port).

✓ **LLORET DE MAR**
Parròquia de Sant Romà
V.: 18.00 h, 20.00 h. D.: 10.30 h, 12.00 h, 18.00 h, 20.00 h.
Sant Quirze
V.: 21.15 h.
Sant Jordi
D.: 9.30 h.
Hospital
D.: 11.00 h.

✓ **MALGRAT DE MAR**
Parròquia de Sant Nicolau
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 10.00 h, 11.30 h, 20.00 h.
Capella de la Immaculada
D.: 10.00 h.
Capella del Centre Mèdic
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.

✓ **MASNOU, EL**
Parròquia de Sant Pere
V.: 19.30 h. D.: 9.30 h, 11.30 h, 19.30 h.
Casa Benèfica
D.: 10.30
El Pilar
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 19.00 h.
Maricel
V.: 21.30 h. D.: 9.00 h, 12.30 h.

✓ **PALAFRUGELL**
Parròquia de Sant Martí
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 10.00 h, 12.00 h, 19.30 h.

✓ **PALAFOLLS**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.
Sant Lluís
D.: 11.00 h.

✓ **PALAMÓS**
Parròquia de Santa Maria del Mar
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 19.00 h, 20.00 h.
Parròquia de Santa Eugènia
V.: 19.30 h. D.: 11.20 h, 19.30 h.
Capella de La Fosca
V.: 20.30 h. D.: 20.30 h.

✓ **PENÍSCOLA**
Parròquia de la Mare de Déu del Socors

V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.00 h, 20.00 h.

✓ **PINEDA DE MAR**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.
Parròquia Sant Joan Baptista
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
Capella barri Les Creus
D.: 10.00 h.

✓ **PLATJA D'ARO**
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 10.00 h, 11.00 h, 19.00 h, 20.00 h, 21.00 h.
Centre Ecumènic
V.: 20.00 h. D.: 20.00 h.

✓ **PORT DE LA SELVA, EL**
Parròquia de la Mare de Déu de Les Neus
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 11.00 h, 19.00 h.

✓ **PREMIA DE MAR**
Parròquia de Sant Cristòfol
V.: 20.00 h. D.: 9.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 19.00 h.
Casal Benèfic
D.: 10.45 h.

✓ **ROSES**
Parròquia de Santa Maria Assumpta
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h, 10.00 h, 11.00 h, 18.00 h, 20.00 h.

✓ **SALOU**
Parròquia de Santa Maria del Mar
V.: 19.00 h, 20.00 h, 21.00 h. D.: 9.00 h, 10.00 h, 12.00 h, 19.00 h, 20.00 h, 21.00 h.
Parròquia de Sant Ramon
V.: 18.30 h, 19.30 h, 20.30 h. D.: 8.30 h, 10.30 h, 11.30 h, 12.30 h, 18.30 h, 19.30 h, 20.30 h.
El Pessebre
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 10.00 h, 19.00 h, 20.00 h.
Sant Jordi
V.: 19.00 h.

✓ **SANT ANDREU DE LLAVANERES**
Parròquia de Sant Andreu
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h, 13.00 h (cementiri), 20.00 h.
Parròquia de Sant Pere
D.: 10.00 h.

✓ **SANT FELIU DE GUÍXOLS**
Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels
V.: 19.00 h. D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 19.00 h, 20.00 h.
Parròquia de Santa Maria Assumpta
V.: 20.30 h. D.: 11.30 h, 18.30 h.
Parròquia de Sant Joan Baptista
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

✓ **SANT GENÍS DE PALAFOLLS**
Parròquia de Sant Genís
D.: 12.30 h.
SANT POL DE MAR
Parròquia de Sant Jaume.
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Temple de Sant Pau
V.: 18.30 h.

✓ **SANTA CRISTINA D'ARO**
Parròquia de Santa Cristina

V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.
Monestir de Solius
V.: 18.00 h. D.: 10.00 h.

✓ **SANTA SUSANNA**
Parròquia de Santa Susanna
V.: 20.30 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ **SEGUR DE CALAFELL**
Parròquia de l'Assumpció
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 12.30 h, 19.00 h, 20.00 h. (agost)

✓ **SELVA DE MAR, LA**
Parròquia de Sant Esteve
D.: 20.30

✓ **SITGES**
Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h, 10.00 h, 12.00 h, 19.00 h, 20.00 h.
Temple de Sant Joan Baptista
V.: 20.30 h. D.: 11.30 h.
El Vinyet
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.
Capella de l'Hospital
D.: 10.00 h.

✓ **TORREDEMBARRA**
Església Arxiprestal
V.: 19.30 h, 20.30 h. D.: 8.30 h, 11.00 h, 19.00 h, 20.00 h.
Barri Marítim
V.: 20.00 h, 21.00 h. D.: 11.00 h, 20.00 h, 21.00 h.
Capella Clarà
D.: 9.30

✓ **TORROELLA DE MONTGRÍ**
Parròquia de Sant Genís
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.
La Providència
D.: 7.30 h.
Capella de l'Hospital
D.: 12.00 h.
Càmping Delfin Verde
D.: 10.00 h.

✓ **TOSSA DE MAR**
Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h. D.: 7.30 h, 10.00 h, 12.00 h, 19.00 h.

✓ **VENDRELL, EL**
Parròquia de Sant Salvador
V.: 19.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h

✓ **VILANOVA I LA GELTRÚ**
Parròquia de Santa Maria de la Geltrú
V.: 19.30 h. D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 19.30 h.
Parròquia de Sant Antoni Abat
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de la Immaculada
V.: 19.30 h. D.: 10.00 h, 11.30 h, 12.30 h, 19.30 h.
Parròquia de Sant Joan Baptista
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h.

✓ **VILASSAR DE MAR**
Parròquia de Sant Joan
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 9.00 h, 11.00 h, 12.30 h, 20.00 h.

✓ **VINARÒS**
Parròquia de l'Assumpció de Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 10.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de Santa Magdalena
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 12.30 h, 19.00 h.
St. Agustí, convent
V.: 19.00 h. D.: 9.30 h, 11.30 h, 19.00 h.

NOTES: V.: Vigílies. D.: Diumenges i dies festius.

Per motius d'espai publicarem de manera alternativa una setmana els llocs d'estiueig de l'interior i l'altra els de la costa.

**JULIOL ÉS EL MES
CONSAGRAT A LA
PRECIOSÍSSIMA SANG**

Barcelona

• EXERCICIS PER A RELIGIOSES.— De l'1 al 10 d'agost, sota la direcció del P. Rafael Gómez Manzano. Per a més informació: Religioses de Maria Immaculada, Missioneres Claretianes. Casa d'Espiritualitat M. Antònia París, c/ Major de Sarrià, 169 - Barcelona, tel. 932 037 212.

• **ELS ORGUES DE CATALUNYA.**— L'Associació Amics de l'Orgue de Sitges organitza el cicle de concerts «Els orgues de Catalunya». El **21 de juliol**, a les 22.30, a l'església parroquial de Sitges, el cor de cambra femení Scherzo interpretarà obres de Bach, Mozart i Vivaldi, entre d'altres. La direcció és a càrrec de Sílvia Gil-Pérez, amb l'organista Miquel González.

• **CARILLÓ DEL PALAU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.**— V Festival Internacional de Carilló de Barcelona. El **20 de juliol**, concert a càrrec del concertista americà Karel Keldermans, carollinista a Springfield, Illinois, amb obres de W.A. Mozart, D. Zipoli, J. Brahms, I. Albéniz i R. Barnes. El **21 de juliol**, concert a càrrec del concertista holandès Henry Groen, carillonista a Gouda i Dordrecht, amb obres de C.P.E. Bach, F. Mendelssohn-Bartholdy, F. Schubert, K. Monster i G. Gershwin. El **22 de juliol**, duo carilló i tenora amb Anna M. Reverté i Jordi Figaró amb música mediterrània i estrena de quatre obres dels compositors Xavier Bollart, Concepció Ramió, Paulí Peña i Albert Carbone.

• **CENTRE CRISTIÀ DELS UNIVERSITARIS.**—«Medi ambient: respecte i convivència» és el lema del taller d'iniciació a la pràctica de l'ecologisme, a càrrec de Felícia Pla, enginyer promotor d'Ecocultura. Aquest taller es farà els dies **21, 22 i 23 de**

juliol de 19.00 a 21.00. «Qui canta els mals espanta», taller per treballar la relaxació mitjançant la veu com a instrument al nostre abast. És dirigit per Daniel Aparicio, musicoterapeuta, els dies **27, 28 i 29 de juliol** de 12.00 a 14.00. «Carta de ruta» és un taller per aprendre els coneixements teòrics per gaudir del muntanyisme: recursos, orientació, etc. És a càrrec de David Cortes-Russell, col·laborador del Centre Cristià dels Universitaris. Aquest curs serà els dies **27, 28, 29, 30 i 31 de juliol** de 19.00 a 21.00. Centre Cristià dels Universitaris, c/ de Villaroel, 81 - Barcelona, tel. 933 233 368.

• **FÒRUM EMPRESA I ACCIÓ SOCIAL.**— L'Associació pel Voluntariat a Europa (AVE) promou el Fòrum Empresa i Acció Social al qual convida empreses i associacions de voluntaris. Ara s'està enviant una enquesta i **la segona quinzena de novembre**, a Barcelona, en una jornada de consolidació, es posaran en comú els resultats. Els interessats adreceuvos a: Secretaria Executiva AVE, c/ de Pere Vergès, 1, 11è - 08020 Barcelona, tel. 932 780 294 i fax 932 780 174. E-mail: ave@mx2.redestb.es

• TROBADES D'ESTIU A TAI-ZÉ.— Si tens ganes de conviure i compartir la fe, o les preguntes, amb altres joves, pots fer-ho durant qualsevol setmana d'aquests mesos d'estiu a la Comunitat de Taizé. Per a més informació i inscripcions truca a Acollida Central

Esqueles a

Catalunya Cristiana

**Truqueu al
934 905 988**

Descompte especial per a subscriptors, parròquies i comunitats religioses.

de Taizé a Barcelona, tel. 934 876 363,
dilluns, dimecres i divendres de les
18.30 a les 20.30.

Urgell

• **NOU PRESBITERI A LA CATEDRAL.**— El proper mes de setembre s'iniciaran les obres per remodelar el nou presbiteri, amb una nova il·luminació interior i l'acabament de la neteja dels murs interiors. Entre les reformes que es faran, cal remarcar la de l'altar, ja que el concepte del Sacrifici prevaldrà sobre el de la taula. Serà més reduït que l'actual perquè l'altar servirà únicament per a l'eucaristia, no sostindrà canelobres ni flors, segons el disseny que l'arquitecte i els liturgistes estudien. Per facilitar els treballs, la catedral es tancarà al públic des de l'octubre fins al dia de Nadal per la qual cosa, si hom vol visitar la catedral ho

Solsona

haurà de fer abans de l'octubre, o a partir del dia de Nadal per veure l'obra acabada.

• CASA D'ESPIRITUALITAT EL MIRACLE.— Exercicis per a tothom, de l'**1 al 5 d'agost**, sota la direcció del P. Andreu Marquès, i del **26 al 31 d'agost**, sota la direcció del P. Ignasi Fossas. Es faran a la tarda. Per a més informació, tel. 973 480 045.

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL SANT PARE

- Perquè regni en les famílies l'esperit de pau i fidelitat
- Pel testimoni de fe i de comunió dels cristians de la Xina

Petits anuncis

RESIDÈNCIES 3a EDAT

RESIDÈNCIA 3a edat amb jardí i terrasses. Hab. ind. i col·lectives, alimentació adequada, ambient familiar, assistència medicosanitària, permanent o temporal. Tel. 450 39 30.

RESIDÈNCIA de 25 àvies en estada permanent. Acollida diürna, vacances i caps de setmana. Excel·lent zona, parc Collserola. Tel. 203 97 40. Isabel.

DIVERSOS

SI VOLS ADOPTAR UN GATET O UN GOSSET truca'ns. Lliga Protectora d'Animals. Tel. 417 01 24.

COMPRA e VENDITA

PARTICULAR compra instruments musicals, rellotges, ràdios i joies antigues. Tel. 909/ 23 03 03.

COMPRO segells, monedes,
postals, objectes antics i llibres.
Tel. 357 83 94.

OFEREIXO fulls dominicals del 1940 al 1993. Tel. 934 416 843.

HABITATGE

SRA. ofereix hab. cèntrica a srta. a canvi companyia nits. Tel. 934 575 363.

LOCAL, antiga fàbrica 2 plantes, 230 m²/planta. Es ven per 30 milions cada planta. Barri Gràcia. Tel. 909 888 805, Ignasi.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadret, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un gir postal o xec bancari de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA carrer Puiggarí, 5, 08014 Barcelona.

NOM

ADREÇA.....

POBLACIÓ..... TEL

PREU LÍNIA SETMANES

[illegible]

(16% d'IVA INCLÒS)

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Telèfon de la Pregària

934 175 449

Obert cada dia de les 22 a les 24 h.

La solidaritat autèntica ve de dins i s'expressa eminentment en la pregària.
Truca'ns en les teves necessitats i pregarem. Per la línia telefònica
passarà la veu, l'amor i el poder de Déu.

Associació Amor de Déu

Des del carrer

Juli Silvestre té 27 anys i fa un any i mig que està a la Fundació Formació i Treball (FIT) com a responsable de tres projectes d'inserció laboral: un de Treball i Construcció (TREC) per a paletes i pintors, un Taller de Confecció Industrial i un d'Arranjament de mobles. Silvestre, que ha treballat en el camp social, ha estat a Veterinaris sense fronteres, a Intermón i a altres fundacions, explica que «en la meua trajectòria professional hi ha una motivació social que té l'origen en el fet que sóc creient».

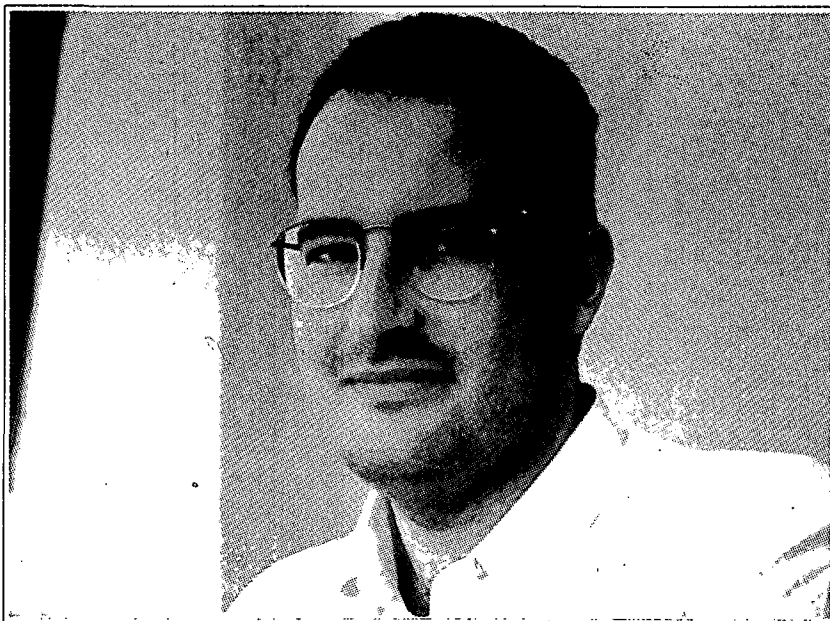

Foto: Marta Puyol

«Fem de pont entre la marginació laboral i el món del treball»

—Com s'aconsegueix la inserció laboral de col·lectius marginats?

—Proporcionant una feina a aquests col·lectius. La Fundació Formació i Treball, promoguda per Càritas l'any 1994, és una empresa d'inserció laboral que té l'objectiu de fer de pont entre situacions de marginació laboral i la incorporació al món del treball. La Fundació és l'última etapa en el procés d'inserció socio-laboral d'una persona que està exclosa socialment.

—Ajuden un estrat social i cultural molt ampli?

—Sí, de la tasca de la fundació se'n beneficien immigrants, dones amb càrregues familiars que no han tingut mai una feina, joves sense formació ni ofici i persones majors de 45 anys. També podem tenir casos com el d'un exalcohòlic que va començar a beure fa 10 anys i ara que s'ha curat no té contactes laborals.

—Una feina dignifica la persona?

—Sí, perquè una feina és la manera d'incorporar-se a la societat. No pot ser que una persona que ha superat l'addicció a l'alcohol, o un immigrant que ha aconseguit papers, visqui indefinidament de les ajudes de Càritas o qualsevol altre institució assistencial, pública o privada.

—Quina tasca es fa al TREC?

—Grups de paletes i pintors es dediquen a arranjament d'habitats i locals, etc. Contractem la gent per a un període d'un any o any i mig perquè creiem que és el temps ideal perquè després puguin anar a una empresa a treballar amb garanties d'èxit.

—I el taller de confecció de Canovelles?

—Funciona com qualsevol empresa d'aquest ram, però l'única diferència és que els treballadors ens han vingut adreçats des de serveis socials. La majoria tenen experiència en el camp

de la confecció, molts d'ells són immigrants marroquins. També hi ha dones, majors de 45 anys que han treballat en la confecció tota la vida, però sense haver estat contractades.

—Com funciona el reciclatge de mobles?

—Recollim mobles que ens donen i els arreglem per vendre'ls a preus mòdics a particulars, també els oferim a serveis socials per equipar oficines o pisos tutelats de Càritas. O els donem a persones que ens envien els assistents socials.

—També recullen roba...

—Recollim roba en nom de Càritas i tenim gent en un programa d'inserció que la classifica. La roba la donem a gent que ens ve adreçada de serveis socials i, en casos que s'ho poden permetre, la venem a preus simbòlics per dignificar l'entrega.

Marta Puyol

Juli Silvestre treballa en projectes d'inserció laboral

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Potser l'alè que ens fa falta...

Massa lletra..., massa juridicisms..., massa organització i burocràcia..., i massa poc esperit. Aquesta és una crítica a la comunitat eclesial que surt sovint de la boca de molts dels seus membres.

Però no tothom que la fa apunta al mateix blanc. Quan Ratzinger demanava, no fa gaire —en vaig parlar en aquesta columna— «menys organització i més Esperit Sant», no anava en la mateixa direcció que els contestataris de les estructures curials, els quals, tanmateix, també reclamen més protagonisme de l'Esperit. Per no parlar de tantes lamentacions al voltant de la mediocritat, de la grisor, de la manca de creativitat i d'empenta..., que alguns altres atribueixen als catòlics en la societat d'avui.

Isi tots tinguessin raó —poca o molta— en aquest encreuament d'acusacions? I si patísim, realment, d'una sobrevaloració dels factors humans —cadascú segons el seu gust o el seu criteri— i d'una compartida opacitat a la claror de l'Esperit Sant? I si ens fallés la memòria —en sentit alhora de record i de vivència— de les paraules de Jesús, precisament perquè prescindim de l'Esperit Sant que les «defensa» i les «actualitza» amb la seva presència entre nosaltres? (Cf. Jo. 14, 26)

Començo, com cada estiu, una petita sèrie catequètica i la dedico a l'Esperit Sant. I ho faig, precisament, amb aquesta hipòtesi com a leimotiv: i si l'alè, l'hàlit, l'impuls immaterial que ens manca..., fos Ell? Recordem aquell gest, tan expressiu, del Crist ressuscitat: «Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: rebeu l'Esperit Sant» (Jo. 20, 22). Fins a quin punt ens és avui perceptible aquella alenada? ¿Som conscients que la missió de l'Esperit Sant és, justament, «animar els cors dels homes i fer-hi germinar enmig de les vivències humanes la llavor de la salvació definitiva?» (*Tertio millennio adveniente*, 45)

Seria bo que en la pausa d'aquest estiu féssim l'exercici de desarmar-nos interiorment de retrets al germà, de relativitzar mètodes i estratègies, de buidar-nos de nosaltres mateixos i d'invocar, des de les nostres sensibilitats plurals, l'Esperit de Jesús.

Impromptu

Tot observant des de dalt

Vull dir des del presbiteri, quan s'assisteix a una celebració eucarística dominical, i s'exerceix la funció que correspongui d'atenció al celebrant i al poble fidel.

I des de «dalt» s'observa la poca atenció que es posa en l'expressió corporal, la participació en el cant, la inèrcia en les respostes. Sembla talment que s'hi ha vingut per pur compliment preceptual, sense cap altre motiu. Moltes vegades és té la impressió d'una presència absent...

S'observa, finalment, la «pressa» per acabar... Al pàrenostre, sempre hi ha qui corre més que els altres, i quan s'arriba a «l'aneu-vos-en pau», just a la primera síl·laba ja hi ha qui obre la porta de sortida com si volgués dir que «ja ha fet prou venint a missa».

La pressa, sempre la pressa. I m'agradaria saber per què som tan avars per dedicar-li un temps al Senyor, quan en dediquem tant a la televisió o a qualsevol altre divertiment.

Oriol Camps

Ara mateix